

Arrest

nr. 275 975 van 12 augustus 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 31 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS, loco advocaat B. LOOS, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 4 oktober 2014 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 25 april 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 oktober 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 4 oktober 2021, op 20 oktober 2021 en op 8 december 2021.

1.3. Op 2 maart 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 maart 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Ngie etnie. U bent geboren op (...) 1976 in Lobe. U bent gescheiden en vader van één dochter.

Uw ouders sturen u op internaat in Bali voor uw schoolopleiding. Op 15-jarige leeftijd beginnen u en D.(...) een 5 jaar durende relatie. U beseft dat u homoseksueel bent.

U gaat in 1995 aan de universiteit te Buea studeren. U gaat bij het koor van de universiteit. R.(...) H.(...) is de koorleider. Uit zijn gedrag kan u opmaken dat R.(...) gevoelens heeft voor u. Jullie beginnen een relatie. Deze relatie zal zo'n 10 jaar duren.

Op uw 20e verjaardag gaan u en R.(...) naar Limbe om dit te vieren. Bij jullie terugkeer in Buea laat die avond, zet de taxi jullie af op straat. Omdat het daar donker is, beginnen jullie elkaar te kussen. Plotseling horen jullie enkele stemmen. Zij maken jullie uit voor flikker. De mannen vallen jullie aan en bedreigen jullie. Een kleine menigte verzamelt zich rondom het tafereel. Iemand uit de menigte weet de mannen te kalmeren. U en R.(...) H.(...) betalen een som geld, waarna jullie mogen vertrekken. Jullie gaan naar de kamer van R.(...) H.(...) op de campus, waar jullie met elkaar afspreken dat jullie voorzichtiger moeten zijn en niet meer mogen opvallen. In 2005 doen geruchten over de geaardheid van R.(...) H.(...) de ronde en in december van dat jaar reist hij met een studiebeurs naar het Verenigd Koninkrijk, waarna jullie relatie eindigt.

U studeert af aan de universiteit van Buea in 1999, waarna u enige tijd in een bar te Mamfe werkt. Hier ontmoet u C.(...) en jullie hebben een korte affaire. In december van datzelfde jaar bent u met C.(...) aan het vrijen wanneer diens zus de kamer binnenkomt. Door haar geroep komen enkele mannen uit de omliggende appartementen en u wordt in elkaar geslagen. Iemand belt naar de gendarmerie. Wanneer de gendarmen aankomen, is C.(...) reeds verstopt door zijn familie. U wordt meegenomen naar het kantoor van de gendarmerie, waar u wordt ondervraagd en opgesloten. Uw werkgever verneemt uw situatie en spreekt P.(...) B.(...), een lid van de gemeenteraad, aan. P.(...) B.(...) weet u vrij te krijgen, maar u bent verplicht om Mamfe te verlaten. Het contact met C.(...) wordt verbroken.

Begin 2000 wordt u door de Presbyterian High School te Besongabang aangeworven als leraar wiskunde, statistiek en computerwetenschappen in Besongabang. U woont 6 jaar in Besongabang.

In 2005 gaat u kerstmis bij uw familie vieren. Uw moeder neemt u terzijde en vertelt dat ze gehoord heeft van de gebeurtenissen te Mamfe. U besluit uw moeder de waarheid over uw geaardheid te vertellen. Uw familie zegt dat u bezeten moet zijn door de duivel en ze mishandelen u. Wanneer u alleen gelaten wordt, loopt u weg uit het huis. U brengt de nacht door op de plantages in de omgeving. De volgende morgen bezorgt u een zelfmoordbriefje aan uw familie, waarna zij u komen zoeken. Uiteindelijk besluit u terug naar uw familie te gaan. Terug in huis gekomen, neemt uw moeder u opnieuw apart. Zij stelt dat u uw geaardheid mag beleven, maar dat u wel dient te huwen en voor een kleinkind dient te zorgen.

In 2006-2007 gaat u naar Batibo, waar u zo'n 2 jaar verblijft. Als leraar van de Presbyterian Highschool bent u gehuisvest op de campus. Kort na uw aankomst leert u F.(...) kennen. Gedurende uw verblijf in Batibo hebben jullie een geheime relatie.

In september 2009 gaat u in Buea werken als leraar in de Presbyterian Comprehensive Secondary School. U komt goed overeen met de medewerkers van de school en neemt diverse verantwoordelijkheden op.

In 2009 maakt u een profiel aan op de datingsite Planetromeo. Via deze site leert u verschillende mannen kennen met wie u bevriend geraakt. U leert Da.(...) ook kennen via deze site en jullie beginnen een relatie. Da.(...) wijst u op de gevaren van het online daten.

In 2010 neemt u deel aan een seminarie met als thema hiv-sensibilisering en seksuele minderheden in Limbe. U verneemt hier o.m. de wettelijke regeling rond homoseksuelen en verschillende manieren waarop homoseksuelen zich dienen te beschermen.

In juni 2010 trouwt u met T.(...) om uw moeder een plezier te doen. T.(...) woont in Kumba en komt in september van datzelfde jaar onverwachts op bezoek. Zij betrapt u en Da.(...). T.(...) kan de schande niet aan, jullie gaan uit elkaar en zij besluit Kameroen te verlaten. Jullie dochter wordt door de moeder van T.(...) opgevoed.

Uw ontmoetingen via de datingsite Planetromeo lopen niet allemaal goed af. In 2011 spreekt u af met N.(...), maar u wordt door hem in de val gelokt. Hij brengt u naar een groep van verschillende mannen die u zwaar vernederen en mishandelen. Deze gebeurtenis wordt door een van de mannen opgenomen. Na afloop wordt u gechanteerd met deze opname. Enkele maanden later vertelt u het gebeurde aan Da.(...), waarna hij u aanraadt er zelf mee te dreigen dat u ook naar de politie zal gaan. Hij stelt dat zij ook homoseksueel moeten zijn aangezien ze u via de site in de val hebben gelokt. De chantage eindigt hierdoor.

In oktober 2011 uit de schooldirecteur zijn vermoedens over uw geaardheid. Uw verantwoordelijkheden worden u gradueel ontnomen. Zowel medewerkers als studenten roddelen achter uw rug.

Begin april 2012 valt N.(...) met een groep mannen binnen in uw woning. U wordt betrapt met Da.(...). Jullie worden door de mannen naar buiten gebracht, waar jullie beiden zwaar mishandeld worden. Plotseling begint het te regenen en lopen de mannen weg. Een buurvrouw komt naar u toe en maant u aan om vlug weg te lopen. Uw vriend is bewusteloos. Op aanraden van de buurvrouw laat u hem achter en gaat u schuilen in de velden rondom Buea. Da.(...) overlijdt die nacht in het ziekenhuis. De volgende morgen neemt uw broer U.(...) contact op met pastoor E.(...). Hij komt u in Buea ophalen en geeft u onderdak in het dorp Muntengene. U verblijft gedurende 8 maanden bij pastoor E.(...). E.(...) tracht u te bekeren in uw levenswandel en preekt meermaals over uw zonden en wat er in de bijbel staat over homoseksuelen. Uw vriend Ne.(...), een student geneeskunde, komt u regelmatig verzorgen en houdt u op de hoogte van de situatie in Buea.

U gaat in februari 2013 naar Yaoundé, waar u ca 1,5 jaar verblijft. U verblijft in het kantoor van uw vriend A.(...) terwijl u hem helpt met zijn zaak. U zoekt in Yaoundé opnieuw een betrekking als leraar. Hoewel u initieel wordt aangeworven, wordt u op de eerste dag van uw tewerkstelling weer ontslagen aangezien de schooldirecteur uw problemen in Buea vernomen heeft. Kort voor uw vertrek uit Kameroen wordt u op straat uitgemaakt voor flikker. Een menigte verzamelt zich rondom u, maar een omstaander weet de situatie te kalmeren en brengt u weg. De man vraagt een som geld, welke u betaalt. Hierna mag u gaan.

Tijdens uw verblijf in Yaoundé weet u een studentenvisum voor België te regelen. Op 4 oktober 2014 verlaat u Kameroen en reist naar België.

In 2016 overlijdt uw moeder. U keert terug naar Kameroen omwille van de begrafenis. U kan niet deelnemen aan de begrafenis zelf, aangezien uw oom S.(...) u reeds bij uw aankomst in de gezinswoning aanvalt met een machete. Terwijl enkele familieleden uw oom tegenhouden, loopt u weg en duikt u onder in een hotel te Kumba. De pleegmoeder van Da.(...) komt met enkele agenten naar de begrafenis van uw moeder, waar zij een scene maakt. Na een tiental dagen keert u terug naar België.

Op 5 februari 2018 wordt uw vader ontvoerd door de Amba Boys. U en uw familie betalen een losgeld, waarna uw vader werd vrijgelaten. De Amba Boys eisen dat uw broer Ag.(...) zich terugtrekt uit het leger. Uw broer is in Biameng gestationeerd wanneer hij op 13 juli 2018 gedood wordt. De Amba Boys maken aan uw familie eveneens duidelijk dat zij ook u te grazen zullen nemen omdat zij uw familie ervan verdenken de regering te steunen.

In België begint u een relatie met G.(...). Op 1 september 2019 wordt G.(...) uit het kanaal te Hasselt opgevist. G.(...) wordt in het ziekenhuis opgenomen. Hij overlijdt op 12 september 2019. Het onderzoek naar zijn overlijden wordt afgerond aangezien hij zelfmoord gepleegd zou hebben. U gelooft dit echter niet.

Nadat u uw studies afbreekt, dient u op 25 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een paspoort, een identiteitskaart, een geboortecertificaat, een universitair diploma, foto's en posts op facebook m.b.t. uw broer, foto's van uw partner G.(...), foto's van uw aanwezigheid op diverse pride-evenementen, een attest van Rainbow House, een attest en inschrijvingsformulier van Balir, informatie

omtrent de situatie van LGBT-personen in Kameroen, een attest van de Presbyteriaanse Kerk, een overlijdenscertificaat van R.(...) O.(...), een medisch attest m.b.t. littekens, een attest van Inklusia, een geboortecertificaat, 2 interimcontracten en een begeleidende brief.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming laattijdig ingediend werd. Uit uw verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 04/10/2021 (verder notities CGVS 1), p. 5 + notities van het persoonlijk onderhoud dd. 20/10/2021 (verder notities CGVS 2), p. 7) en informatie die blijkt uit uw paspoort (toegevoegd in de groene map in uw administratieve dossier) blijkt dat u Kameroen verlaten heeft in oktober 2014. Desondanks dient u pas op 25 april 2019, bijna 5 jaar na uw aankomst in België, een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ. Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u in 2018 niet in staat was uw studies af te ronden en dat uw verblijfsvergunning op het punt stond te vervallen (notities CGVS 2, p. 11). Op dat moment zei u tot uzelf dat u niet kon terugkeren naar Kameroen omdat u daar geen leven zou kunnen hebben. Verder gevraagd naar de redenen dat u zolang wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, blijkt uit uw verklaringen dat u verwachtte snel na de afronding van uw studies in België een tewerkstelling te vinden, zodat u om die reden niet moest terugkeren naar uw land van herkomst. U verklaart verder dat u wist dat u een goede job kon krijgen, dat u er zelfs niet aan dacht om asiel aan te vragen en dat u er pas op het einde aan dacht dat u moest teruggaan naar Kameroen. Tijdens het derde onderhoud verklaart u, m.b.t. de aanvraag van uw studentervisum, dat u wist dat u zou moeten teruggaan (naar Kameroen), nadat u in België zou geweest zijn (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 08/12/2021 (verder notities CGVS 3), p. 33), waarna u verklaart er initieel niet aan gedacht te hebben asiel aan te vragen omdat u voor het (studie)programma kwam. U verklaart eveneens dat u pas na het vervallen van uw studentervisum een verzoek ingediend heeft omdat u op dat moment moest (na)denken over uw situatie in Kameroen en dat u daar gedood zou kunnen worden. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u zo snel mogelijk de gelegenheid grijpt om met uw – beweerde – vrees voor vervolging een internationale bescherming te bekomen. Dat u naliel dit te doen, tast de gegrondheid en de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw asielrelaas reeds grondig aan.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Kameroense nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst maakt u het niet aannemelijk als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Kameroense geleefd te hebben en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd.

Uw verklaringen m.b.t. het profiel dat u op een homodatingsite plaatste (notities CGVS 2, p. 34-35 + notities CGVS 3, p. 13-14) en dat u op deze manier andere homoseksuele mannen ontmoette komen immers niet aannemelijk over.

Voor het CGVS verklaart u dat u reeds tijdens uw middelbaar onderwijs wist dat homoseksualiteit niet als iets goed gezien wordt in de Kameroense samenleving, aangezien er op school en in de kerk tegen gepreekt werd (notities CGVS 2, p. 13-14), dat u op uw 20e verjaardag aangevallen werd omdat u betrappt werd toen u uw toenmalige vriend R.(...) H.(...) aan het kussen was op straat (notities CGVS 1, p. 23-24 + notities CGVS 2, p. 33-34), dat u in 1999 betrappt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was waarna u door de gendarmerie opgepakt en een nacht vastgehouden werd (notities CGVS 1, p. 22 + notities CGVS 3, p. 7-8) en dat u door uw familie geslagen werd toen u in 2005 uit de kast kwam omdat zij geruchten hadden opgevangen over uw geaardheid (notities CGVS 1, p. 24-25), maar desondanks plaatst u een foto van uzelf op een homodatingsite (notities CGVS 2, p. 34-35 + notities CGVS 3, p. 13-14). Uit uw verklaringen blijkt dat u wist dat de site enkel voor homo's bestemd is en dat het uw "eigen vrije wereld is om te doen wat u wilt" en dat het tonen van uw gezicht daar geen probleem was (notities CGVS 2, p. 35). Gevraagd of u dacht dat het een probleem was dat u die foto plaatste, verklaart u dat later wel gedacht te hebben, maar niet op het moment zelf. Gevraagd of u had nagedacht toen u die foto plaatste, verklaart u dat u uw foto plaatste zodat u echter zou lijken. Tijdens het laatste onderhoud teruggekomen op dit profiel, herhaalt u dat u echt wou zijn (notities CGVS 3, p. 14). Verder dacht u dat het een homosite was en dat iedereen daar wel homo moest zijn, waardoor u er geen probleem in zag. Gevraagd of u zich bedenkingen maakte voor u die foto van uzelf plaatste, verklaart u dat u alleen echt wou zijn en wou tonen wie u bent. Het is echter niet aannemelijk dat u een foto van uzelf op een homodatingsite zou plaatsen, dan wel dat u zich op voorhand geen enkele bedenkingen maakt over de gevolgen hiervan voor uw eigen persoon, te meer daar u eerder reeds meerdere malen problemen had omwille van uw geaardheid. U lijkt te vergeten welke beproevingen en vervolgingen u meemaakte als homoseksuele man voordat u dit profiel aanmaakte.

U verklaart verder dat u sinds 2009 een relatie had met Da.(...) (notities CGVS 1, p. 18) en dat u hem via deze datingsite leerde kennen (notities CGVS 2, p. 34-35). Bovendien wees Da.(...) u reeds tijdens jullie eerste ontmoeting op de gevaren die deze foto met zich mee kon brengen en dat andere personen via diezelfde site reeds in de val gelokt waren. Gevraagd of u voorzorgen nam wanneer u uw online dates ging ontmoeten, verklaart u geen voorzorgen genomen te hebben (notities CGVS 3, p. 14-15), ook niet nadat Da.(...) u vertelde voorzichtig te zijn omdat anderen reeds in de val gelokt waren. U verklaart verder dat u pas wist dat mensen "ernaar op zoek waren" toen u N.(...) had ontmoet. Het is echter niet aannemelijk dat u geen voorzorgen nam om anderen te ontmoeten via deze site, te meer daar u reeds problemen had gehad, uw vriend Da.(...) u daar reeds op gewezen had en u deelnam aan een seminarie omtrent "hiv-sensibilisering en seksuele minderheden" waar u informatie kreeg over o.m. homoseksualiteit en de gevaren, en waar u te horen kreeg dat men heel voorzichtig moest zijn bij het gebruik van onlineplatformen voor homoseksuelen (notities CGVS 1, p. 15-16). Dit seminarie had immers plaats voor u N.(...) ontmoette (notities CGVS 3, p. 24). Dat u met de door u reeds meegemaakte beproevingen en vervolgingen toch nog de raadgevingen die u kreeg van zowel uw vriendje als tijdens een seminarie in de wind slaat, is ondoorleefd en tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw homoseksuele geaardheid verder aan.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af aangaande de personen die u zogenaamd via deze datingsite leerde kennen. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat u Ne.(...), een vriend die u verzorgde toen u in Muntengene onderdook, via deze site leerde kennen (notities CGVS 1, p. 9-10), terwijl u later verklaart dat u hem op het seminarie (zie supra) ontmoette (notities CGVS 3, p. 26). Tevens verklaart u de ene keer dat u G.(...), uw partner in België, via deze site leerde kennen (notities CGVS 1, p. 35), om later te verklaren dat u hem via een vriend leerde kennen (notities CGVS 3, p. 19). Uw tegenstrijdige verklaringen over hoe u deze personen leerde kennen tasten de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de beleving van uw homoseksualiteit en het gebruik van deze website nog verder aan.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u in Kameroen gebruik maakte van een homodatingsite om andere homoseksuele mannen te ontmoeten. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de beleving van uw homoseksualiteit nog verder aan.

Verder verklaart u in 2016 gedurende een tiental dagen naar Kameroen teruggekeerd te zijn nadat uw moeder overleden was en u de begrafenis wou bijwonen (notities CGVS 2, p. 7-8). Gevraagd naar de bedenkingen die u zelf maakte voor u uw reis aanvatte, verklaart u dat zelfs uw broer u vertelde dat u niet moest terugkeren omdat het niet gezond was voor u aangezien uw oom boos was. Verder gevraagd, blijkt

dat u dacht dat de situatie gekalmeerd zou en dat u niet dacht dat er nog iets met u kon gebeuren. Gevraagd of u, toen u nog in België was, niet dacht dat uw reis problemen kon opleveren, verklaart u er over nagedacht te hebben, maar dat u “heel discreet” zou zijn. Nazicht van de posts op uw facebookprofiel - u wijst dit profiel zelf aan (notities CGVS 1, p. 31-32), tevens staan er meerdere foto's van uw eigen persoon op dit profiel – toont echter aan dat u niet “heel discreet” bleef over uw terugkeer naar uw land van herkomst. Immers, in de periode vlak na het overlijden van uw moeder, nl. in mei en juni 2016, plaatst u in alle openbaarheid op uw tijdlijn het programma omtrent de begrafenis en de wake en wanneer u zelf naar Kameroen reist (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is daarenboven niet aannemelijk dat u zomaar zou denken dat de situatie gekalmeerd is aangezien u meerdere malen het slachtoffer was van beproevingen en vervolgingen omwille van uw homoseksuele geaardheid (notities CGVS 1, p. 22-25 + p. 31-34), te meer daar u na uw vertrek uit Kameroen nog contact had met Dy.(...) en Y.(...) die u vertellen over de situatie van homoseksuelen in Kameroen (notities CGVS 1, p. 10-11 + p. 21-22 + p. 30). Bovendien lichtte uw broer u reeds voor uw vertrek in dat de situatie voor u niet gezond was en wees hij u op de boosheid van uw oom. Uw gedragingen anno 2016 getuigen dan ook niet van een vrees voor vervolging omwille van een homoseksuele geaardheid. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de beleving van uw homoseksualiteit in de homofobe Kameroense context nog verder aan.

Uit het voorgaande blijkt niet alleen dat uw verklaringen aangaande de beleving van uw homoseksualiteit binnen de homofobe Kameroense context weinig doorleefd overkomen, maar ook dat u totaal geen realistische inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen lopen in deze homofobe context. Dit prangt des te meer daar u beweerdelijk meermaals in de problemen kwam omwille van uw homoseksuele geaardheid.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw mening over uw geaardheid toen u deze ontdekte. Hoewel u aanvankelijk verklaart dat u het als iets normaal beschouwde dat u zich tot jongens aangetrokken wist (notities CGVS 2, p. 18) en u er altijd ok mee was (notities CGVS 2, p. 20), verklaart u elders dat u dacht dat het niet normaal was omdat de pastoor er tegen preekte (notities CGVS 2, p. 21).

Verder maakt u uw homoseksuele relaties en betrekkingen in Kameroen niet aannemelijk.

Aangaande uw eerste relatie (of homoseksuele ervaring) met D.(...) (notities CGVS 1, p. 25-26) wordt opgemerkt dat het opmerkelijk is dat jullie niet met elkaar gesproken hebben over jullie geaardheid, niet voor jullie eerste kus, noch na deze eerste kus (notities CGVS 2, p. 13-15). Dit is des te verwonderlijker aangezien jullie naar een christelijke school gingen en dat er in de kerk tegen homoseksualiteit gepreekt werd (notities CGVS 2, p. 13-15), en u wist dat als jullie betrapt werden van school gestuurd zouden worden. Later gevraagd hoe het komt dat D.(...) besloot de eerste stap te zetten en u te kussen, verklaart u o.m. op dat moment “vrouwelijke looks” gehad te hebben (notities CGVS 2, p. 17). Opgemerkt dat het niet verklaart waarom hij u begon te kussen, verklaart u dat hij dat niet uitgelegd heeft, maar denkt u zelf dat het was omdat u knap en nogal meisjesachtig was. Gevraagd waarom u D.(...) niet vroeg waarom hij u kuste, verklaart u dat het de eerste keer was dat een man u kuste en dat u te verlegen was om veel vragen te stellen (notities CGVS 2, p. 18). Gevraagd hoe D.(...) wist dat u wel door hem gekust wilde worden, verklaart u dat hij u eerder al op uw billen sloeg op een ongepaste manier, wat “in die tijd niet normaal was.” Het is opmerkelijk dat D.(...) u zomaar op uw billen zou slaan en kussen zonder dat hij eerder naar uw mening omtrent homoseksualiteit had gepolst, te meer gezien de preken tijdens de misvieringen op school. Uw verklaring dat u D.(...) nooit gevraagd heeft waarop hij zich baseerde om avances te maken, is niet doorleefd aangezien u in een homofobe samenleving zoals de Kameroense dit toch zou willen weten opdat u zichzelf in de toekomst eventueel beter kan beschermen tegen verdenkingen, te meer daar u volgens uw verklaringen ook “vrouwelijker” of “meisjesachtiger” was (notities CGVS 1, p. 25 + notities CGVS 2, p. 17-18 + p. 20) en dat het “niet normaal” was dat hij u op de billen sloeg (notities CGVS 2, p. 14). Verder verklaart u de ene keer dat D.(...) u de eerste maal kuste toen jullie op de schooltoiletten waren (notities CGVS 1, p. 25-26), om later te verklaren dat deze eerste kus buiten, aan de bomen, gebeurde (notities CGVS 2, p. 13). U maakt uw relatie en/of seksuele betrekkingen met D.(...) niet aannemelijk.

Ook uw verklaringen omtrent de start van uw relatie met R.(...) H.(...) komen niet doorleefd over. Eerst en vooral verwondert het uitermate dat R.(...) tijdens de koorrepetities zomaar affectie zou tonen door over uw benen te wrijven of zijn hand op uw schoot te leggen (notities CGVS 1, p. 23 + notities CGVS 2, p. 28-29), te meer daar u uitdrukkelijk verklaart met R.(...) pas over jullie geaardheid gesproken te hebben nadat jullie seksuele betrekkingen begonnen (notities CGVS 2, p. 30-31). Bovendien verklaart u dat “het onderwerp” bij de eerste ontmoeting niet naar boven kwam. Het is daardoor des te frappanter dat u tijdens

uw tweede bezoek bij R.(...) hem onmiddellijk bij het binnenkomen begint te knuffelen en te kussen. Daarenboven is het niet aannemelijk dat u en R.(...) elkaar op straat beginnen te kussen op uw 20e verjaardag (notities CGVS 1, p. 24), zeker wanneer er in de directe omgeving blijkbaar plaatsen waren waar personen zich verborgen konden houden, te meer daar u reeds tijdens uw schoolopleiding wist dat homoseksualiteit in Kameroen niet aanvaard wordt (zie supra). Verder, gevraagd wanneer u vernam dat homoseksualiteit gezien wordt als iets slecht en heel erg, verklaart u dat u in het middelbaar wel wist dat het slecht was omdat de pastoor er tegen preekte (notities CGVS 2, p. 16). Gevraagd wat u er buiten school over hoorde, spreekt u over enkele tieners die geslagen werden toen uzelf 21 jaar oud was. Gevraagd of u voor deze gebeurtenis alleen door de preken op school wist dat het als slecht gezien werd, verwijst u op generlei wijze naar de gebeurtenissen op uw 20e verjaardag. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen over de betrapting met R.(...) H.(...) verder aan. Verder verwondert het dat het nog 9 jaar duurt vooraleer er roddels omtrent de geaardheid van R.(...) opduiken en dat deze enkel en alleen terug te brengen zouden zijn op de feiten die plaats hadden op uw 20e verjaardag in 1996 (notities CGVS 1, p. 24 + notities CGVS 2, p. 33). U maakt uw relatie met R.(...) H.(...) niet aannemelijk.

Aangaande uw contacten met F.(...) kan hetzelfde opgemerkt worden, ook hier zijn de verklaringen omtrent de start van jullie seksuele betrekkingen niet doorleefd. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat hij op een nacht bij u kwam en dat u hem begon aan te raken, waarop hij niet reageerde en u verder ging (notities CGVS 1, p. 16). Tijdens het derde onderhoud gevraagd hoe uw eerste ontmoeting verliep, verklaart u dat u de stap zette door zijn billen aan te raken, waar hij niet op reageerde (notities CGVS 3, p. 29-30). U verklaart verder dat u dan wel gebruik moest maken van zijn lichaam omdat hij niet reageerde. Verder gevraagd hoe u tot die aanrakingen kwam, herhaalt u dat hij niet reageerde op uw aanrakingen en dat hij uw toenadering niet afstootte. Gevraagd of u dit met hem besproken had, antwoordt u ontkennend, want "het was de eerste keer dat hij dat meemaakte." Gevraagd of u het met hem besproken had, blijkt u met F.(...) niet gesproken te hebben over homoseksualiteit voor u hem begon aan te raken. Gevraagd hoe u dan wist of hij er wel ok mee was, verklaart u dat het een "trial-and-error" was, maar dat u die stap gezet heeft en dat u verwachtte dat hij u zou vragen wat u aan het doen was of afstotend te reageren indien hij het niet graag had. Nogmaals gevraagd hoe u er zeker van kon zijn dat hij het ook wou, verwijst u weer op het proberen en missen en dat hij niet reageerde toen u hem aanraakte. Gevraagd of hij u vragen stelde over wat jullie aan het doen waren, verklaart u dat u degene was die vragen stelde, waarna blijkt dat deze gingen over het al dan niet hebben van een vriendin. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen echter aan dat u op voorhand niet trachtte te weten te komen hoe F.(...) stond tegenover homoseksualiteit of seksuele betrekkingen met een andere man. U maakt uw betrekkingen met F.(...) niet aannemelijk.

Aangaande uw relatie met Da.(...) wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u er nooit aan gedacht heeft dat jullie betrapt zouden kunnen worden omdat jullie voorzorgen namen (notities CGVS 3, p. 12), te meer daar u verklaart dat deze voorzorgen een gevolg waren van uw eerdere ervaringen, nl. dat u enkele jaren eerder reeds betrapt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was en toen zelfs door de gendarmen vastgehouden werd (notities CGVS 1, p. 22 + notities CGVS 3, p. 7-8).

U maakt het eveneens niet aannemelijk dat u met Da.(...) betrapt werd door T.(...), uw echtgenote (notities CGVS 1, p. 19). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat u een korte relatie gehad heeft met Am.(...) T.(...), de moeder van uw dochter (Verklaring DVZ, vraag 16), verklaart u voor het CGVS dat u met Ny.(...) T.(...) gehuwd was en dat zij de moeder van uw dochter is (notities CGVS 1, p. 18 + notities CGVS 2, p. 4). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, verklaart u dat Am.(...) de jongere zus is van T.(...) (notities CGVS 3, p. 32) en dat zij soms ook voor uw dochter zorgt. Het is echter niet aannemelijk dat u de naam van de zus van T.(...) zou noemen wanneer de DVZ vraagt naar de naam van de moeder van uw dochter. Verder verklaart u de ene keer dat u betrapt werd in december 2010 (notities CGVS 1, p. 19), dan wel rond september van dat jaar (notities CGVS 2, p. 25 + opmerkingen op de notities van datzelfde onderhoud). U verklaart tijdens het tweede en derde onderhoud hieromtrent dat Ng.(...) aan uw vrouw vertelde dat u homoseksueel was, waarop uw echtgenote u onverwacht kwam bezoeken (notities CGVS 2, p. 25-26 + notities CGVS 3, p. 12-13). Tijdens het eerste onderhoud verklaarde u echter dat één van de vrienden van uw echtgenote nadat ze jullie betrapt had vroeg of zij dan niet wist dat u homo bent, omdat het in heel Buea verteld wordt (notities CGVS1, p. 19). Gevraagd naar de manier dat Ng.(...) over uw geaardheid had gehoord, verwijst u naar "de situatie tussen u en N.(...)" (notities CGVS 2, p. 26). Echter, hoewel uw echtgenote u in september, dan wel december, 2010 betrapte, had u uw eerste ontmoeting met N.(...) pas in de loop van het daaropvolgende jaar 2011 (notities CGVS 1, p. 34). Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door T.(...) betrapt werd met Da.(...).

Verder is het niet aannemelijk dat u de waarschuwingen van Da.(...) omtrent uw gebruik van een homodatingsite zomaar in de wind zou slaan, te meer daar hij niet de enige was die u wees op het gevaar hiervan (zie supra). Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u Da.(...) ontmoet heeft op de wijze zoals u het beschrijft voor het CGVS, u maakt uw gebruik van deze homodatingsite immers niet aannemelijk.

Gevraagd met wie u over uw geaardheid gesproken heeft, noemt u R.(...) H.(...), Dy.(...) en Y.(...) (notities CGVS 2, p. 39). Gevraagd of er nog andere personen zijn met wie u uw geaardheid besproken heeft, noemt u uw familie. Ter bevestiging gevraagd of u het met niemand anders dan deze personen besproken heeft, verklaart u "niemand anders." Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent uw relatie met Da.(...) nog verder aan dat u hem niet benoemd wanneer gevraagd wordt met wie u gesproken heeft over uw geaardheid, te meer daar jullie relatie zo'n 3 jaar duurde (notities CGVS 1, p. 18).

Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw relatie met Da.(...) niet aannemelijk.

Ook uw relatie met G.(...) in België kan in vraag gesteld worden. Zoals eerder reeds opgemerkt verklaart u de ene keer dat u G.(...) via een homodatingsite leerde kennen, terwijl u de andere keer verklaart dat u hem via een vriend leerde kennen (zie supra). Het is daarenboven niet aannemelijk dat u de naam van de persoon die jullie aan elkaar introduceerde niet meer zou kennen (notities CGVS 3, p. 19). Verder verklaart u dat G.(...) op 12 september 2019 gestorven is (notities CGVS 1, p. 35-36), dan wel op 13 september 2019 (notities CGVS 3, p. 22). Echter, nazicht van uw facebookprofiel toont aan dat de begrafenis op 10 september reeds volledig gepland was (beschikbaar in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd verklaart u te denken dat u zelf een fout gemaakt heeft over de overlijdensdatum (notities CGVS 3, p. 23). Het is echter niet aannemelijk dat u zich zou vergissen in de overlijdensdatum van uw partner. Verder blijkt u niet aan G.(...) te denken wanneer er gevraagd wordt met wie u uw geaardheid besproken heeft (notities CGVS 2, p. 39), hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u dit wel deed (notities CGVS 3, p. 19-21).

De door u neergelegde foto's van G.(...) wijzigen deze vaststellingen niet.

Gelet op het voorgaande, maakt u uw homoseksuele relaties en betrekkingen niet aannemelijk.

U maakt eveneens uw enige heteroseksuele relatie en huwelijk niet aannemelijk zoals u dit schetst voor het CGVS. Bij de indiening van uw visumaanvraag op de Belgische ambassade te Yaoundé op 10 oktober 2012 verklaarde u immers gehuwd te zijn en dat uw echtgenote een kind te verwachten (zie aanvraagformulier + handgeschreven brief, beschikbaar in uw administratieve dossier), zonder dat u aangeeft dat u reeds een dochter heeft – uw dochter is immers geboren in 2009 (Verklaring DVZ, vraag 16). U onderbouwde uw huwelijk met een officieel document (zie uittreksel "casier judiciaire", beschikbaar in uw administratieve dossier). Voor het CGVS verklaart u echter dat u gehuwd was van juni tot en met december 2010 (notities CGVS 1, p. 18-19), dan wel dat jullie in september 2010 scheidden (notities CGVS 2, p. 25 + "comments on the copy of interview", doc. 15 in groene map) en dat u uw echtgenote, T.(...), leerde kennen begin 2009 (notities CGVS 2, p. 4). Geconfronteerd met de informatie uit uw visumdossier, verklaart u dat u dit gedaan heeft om uw kansen op een visum te vergroten (notities CGVS 3, p. 33). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van de vrouw waar u beweert mee gehuwd geweest te zijn (zie supra). U verklaart tevens dat u slechts één dochter heeft en dat zij geboren is in het jaar 2009 (Verklaring DVZ, vraag 16 + notities CGVS 1, p. 20), voor uw huwelijk met T.(...) (notities CGVS 2, p. 4). Nazicht van uw facebookprofiel geeft echter aan dat u op 24 augustus 2016 een post plaatste van een foto van uw "eerste" dochter (beschikbaar in uw administratieve dossier), een meisje dat in 2016 duidelijk ouder was dan 7 jaar. Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw relatie en huwelijk met T.(...) niet aannemelijk zoals u dat schetst voor het CGVS.

Verder verklaart u voor het CGVS dat uw moeder u rond Kerstmis 2005 confronteerde met de geruchten over uw geaardheid en de problemen die u in 1999 te Mamfe had (notities CGVS 1, p. 24-25 + notities CGVS 2, p. 8-9). U verklaart dat uw moeder u hierover aansprak omdat zij een rol binnen de kerkgemeenschap had en dat zij de schande over uw geaardheid wou voorkomen. Het verwondert echter dat uw moeder 6 jaar zou wachten om u over deze geruchten aan te spreken, te meer daar u verklaart dat broeder Dan, een man die naar dezelfde kerk als uw moeder gaat, haar over uw geaardheid vertelde nadat hij u een job bezorgd had (notities CGVS 2, p. 9) in de periode 1999-2000. Uw moeder zou de schande die uw geaardheid met zich meebrengt immers zo snel mogelijk in de kiem willen smoren. Om deze zelfde reden verwondert het dat uw moeder uw 'meisjesgedrag' in uw kindertijd als normaal zou beschouwen (notities CGVS 2, p. 18-19). Voor de DVZ verklaarde u bovendien uitdrukkelijk dat uw familie

voor 2012 niet wist dat u homoseksueel was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U maakt de omstandigheden waarin uw familie uw geaardheid vernam zoals u deze schetst niet aannemelijk.

U legt eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de vervolgingsfeiten die u meemaakte in Kameroen.

Aangaande de gebeurtenis op uw 20e verjaardag werd hierboven reeds opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u en R.(...) H.(...) elkaar op straat beginnen te kussen, zeker wanneer er in de directe omgeving plaatsen zijn waar andere personen zich kunnen verbergen (zie supra). Dit is des te frappanter aangezien u reeds tijdens uw schoolopleiding wist dat homoseksualiteit niet aanvaard wordt in Kameroen. Hieruit blijkt immers een gebrek aan risico-inschatting. Bovendien lijkt u deze gebeurtenis helemaal te vergeten wanneer gevraagd wordt of u voor de leeftijd van 21 jaar alleen wist dat homoseksualiteit "slecht" was door de preken en het verhaal van twee jongens die toen in elkaar geslagen werden. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande deze gebeurtenis grondig aan. Verder verwondert het dat het nog 9 jaar duurt vooraleer er roddels omtrent de geaardheid van R.(...) opduiken en dat deze enkel en alleen terug te brengen zouden zijn op de feiten die plaats hadden op uw 20e verjaardag in 1996. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u op uw 20e verjaardag aangevallen werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen. U maakt het niet aannemelijk dat u op uw 20e verjaardag aangevallen werd omwille van uw geaardheid.

U verklaart dat u eveneens in 1999 betrappt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was op diens kamer in zijn ouderlijke woning (notities CGVS 1, p. 22). Het is echter niet aannemelijk dat hij de deur zomaar open zou laten (notities CGVS 3, p. 6-7), te meer daar men nooit kan weten wanneer andere huisgenoten terug thuiskomen. Het verwondert bovendien dat uw moeder 6 jaar zou wachten om u aan te spreken over de geruchten die zij opvangt over deze gebeurtenis (zie supra). Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u betrappt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen.

U verklaart verder dat u door de gendarmerie meegenomen werd en een nacht opgesloten werd toen u met C.(...) betrappt werd (notities CGVS 1, p. 22 + notities CGVS 3, p. 8). In het kader van uw verzoek legt u echter een paspoort neer dat op 4 september 2011 werd uitgegeven (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). U verklaart zelf uw paspoort aangevraagd te hebben (notities CGVS 2, p. 10). Gevraagd of er opmerkingen gemaakt werden of vragen gesteld werden, antwoordt u ontkennend. Bovendien verliet u Kameroen twee maal en reisde u eenmaal terug naar Kameroen, waarbij uw paspoort telkenmale afgestempeld werd door de grensbewaking (zie paspoort in uw administratieve dossier). Het verwondert dat u, nadat u omwille van uw geaardheid door de gendarmerie werd vastgehouden, zonder enige problemen een paspoort kan bekomen en het land kan verlaten en terugkeren naar Kameroen via de luchthaven. Het toont alvast aan dat u in de periode 2011 (aanvraag paspoort) tot 2016 (vertrek uit Kameroen in 2014 (notities CGVS 2, p. 7) en in 2016 (notities CGVS 2, p. 7)) geen vervolging te vrezen had vanwege de Kameroense autoriteiten. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u door de gendarmerie werd meegenomen en vastgehouden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. uw autoriteiten en u nog toevoegingen kon doen.

U maakt het niet aannemelijk dat u samen met C.(...) betrappt werd en door de gendarmerie werd vastgehouden.

U verklaart verder dat u rond Kerstmis 2005 door uw familie geslagen en mishandeld werd omdat zij ontdekt hadden dat u homoseksueel bent (notities CGVS 1, p. 24-25). U maakt de omstandigheden waarin uw familie uw geaardheid vernam echter niet aannemelijk zoals u deze schetst (zie supra). Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw familie u sloeg en mishandelde toen u uw geaardheid bekende (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen.

U verklaart in 2011 door N.(...) in de val gelokt te zijn geweest, waarna u door een groep mannen vernederd werd en in elkaar geslagen werd (notities CGVS 1, p. 33-34). Hoewel u verklaart dat u N.(...) leerde kennen via een homodatingsite, maakt u het niet aannemelijk dat u gebruik maakte van deze site (zie supra). Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u in 2011 in de val gelokt werd door iemand die u via een homodatingsite had leren kennen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8),

hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u aangevallen werd in de omstandigheden zoals u deze beschrijft voor het CGVS.

U verklaart eveneens dat u in 2011 problemen kreeg met de directeur van de school waar u les gaf omdat hij vermoedens had over uw geaardheid (notities CGVS 1, p. 12-14), waarna uw verantwoordelijkheden naast het lesgeven afgenomen werden en er over u geroddeld werd. Bovendien vernamen ook de studenten deze roddels, waardoor zij niet langer les bij u wilden volgen. Het verwondert dan ook dat er nog steeds een grote groep studenten bijlessen willen volgen nadat de roddels over uw geaardheid begonnen. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u problemen had op uw werk ten gevolge van uw geaardheid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen.

U verklaart eveneens dat u in april 2012 door N.(...) aangevallen werd toen u met Da.(...) bij u thuis was (notities CGVS 1, p. 32-33). Zoals eerder reeds opgemerkt, maakt u uw relatie met Da.(...) niet aannemelijk (zie supra). Het verwondert bovendien dat de mannen die u aanvallen en in elkaar aan het slaan zijn door de regen op de vlucht slaan (notities CGVS 1, p. 32).

Gevraagd of u met iemand anders dan uw familie gesproken heeft over deze gebeurtenis, verklaart u dat u het met uw broer en Ne.(...) besproken heeft (notities CGVS 3, p. 17). Ter bevestiging gevraagd of u het alleen met uw broer en Ne.(...) besproken heeft, antwoordt u bevestigend. Het is echter niet aannemelijk dat u deze gebeurtenis niet met uw vrienden Dy.(...) en Y.(...) besproken zou hebben, hoewel u wel nog contact heeft met hen en zij u op de hoogte houden over de situatie van homoseksuelen in Kameroen (notities CGVS 1, p. 10-11 + p. 21-22). Bovendien verklaart u ook met A.(...) gesproken te hebben over deze gebeurtenis (notities CGVS 1, p. 9). U legt inconsistente verklaringen af over de personen met wie u gesproken heeft over de aanval van N.(...) bij u thuis.

U verklaart eveneens dat u gedurende 8 maanden in Muntengene bij pastoor E.(...) verbleef nadat u Buea verlaten had en voor u naar Yaoundé ging (notities CGVS 1, p. 8). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat u in de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Kameroen geen vaste verblijfplaats had en zowel Kumba als Yaoundé bij naam noemt (Verklaring DVZ, vraag 10), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS niet dat u in Kumba verbleven heeft (notities CGVS 1, p. 11). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u dat u voor de DVZ wel verklaarde in Kumba verbleven te hebben, "maar niet op dat moment" (notities CGVS 3, p. 32). U kan echter geen aannemelijke reden geven waarom de DVZ noteerde dat u in die periode van 2 jaar in Kumba verbleven heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen nadat u door N.(...) bij u thuis aangevallen werd.

Daarenboven valt het op dat u in juni 2012 nog een attest aangaande uw tewerkstelling weet te bekomen (attest beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Dit prangt des te meer aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de directeur van de onderwijsinstelling waar u werkte wist dat u aangevallen was geweest (notities CGVS 1, p. 33) en hij het u eerder reeds moeilijk maakte om uw werk naar behoren te kunnen uitoefenen (notities CGVS 1, p. 12-14).

U maakt het niet aannemelijk dat u thuis door N.(...) aangevallen werd toen u samen was met Dy.(...).

U verklaart in Yaoundé uitgemaakt geweest te zijn voor "pédé" (notities CGVS 1, p. 35). U maakt de reden van uw vertrek naar Yaoundé echter niet aannemelijk (zie supra), waardoor u de omstandigheden van uw verblijf aldaar niet aannemelijk maakt. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat dit slechts een eenmalige gebeurtenis was.

U verklaart eveneens dat u door uw oom aangevallen werd toen u naar Kameroen was afgereisd voor de begrafenis van uw moeder (notities CGVS 2, p. 7-8). Echter, hoewel u tijdens het eerste onderhoud de kans kreeg om alle elementen van uw vrees voor vervolging uit te leggen (notities CGVS 1, p. 31-35), legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw oom u op dat moment aangevallen heeft. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u door uw oom aangevallen werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen. Dit is des te prangender aangezien u zowel in het kader van dit eerste onderhoud als voor de DVZ wel verklaart dat uw oom u zal doden omwille van uw geaardheid (notities CGVS 1, p. 31 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uit het voorgaande blijkt bovendien dat uw broer u reeds waarschuwde voor uw oom (zie supra), maar dat u desondanks op uw facebookprofiel aangeeft dat u naar Kameroen afreist. U maakt het niet aannemelijk dat uw oom u naar het leven staat.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

De door u neergelegde attesten en documenten van Balir en Rainbow House tonen alleen aan dat u lid bent van deze organisaties en deelnam aan hun activiteiten, maar kunnen het voorgaande niet wijzigen. De foto's die genomen werden op Prides te Antwerpen en Verviers kunnen het voorgaande evenmin wijzigen.

De door u neergelegde informatie omtrent homoseksualiteit en een nieuwsartikel over een homoseksuele student in Kameroen, kunnen het voorgaande evenmin wijzigen. Bovendien heeft dit artikel geen betrekking op uw persoon.

U verklaart eveneens dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat u door de "Ambaboys" bedreigd werd na de dood van uw broer en de ontvoering van uw vader (notities CGVS 1, p. 30-31).

Uit de contacten met uw familie blijkt echter niet dat u actueel geviseerd wordt door de separatistische beweging. Immers, tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat u met uw familie vooral praat over hoe het met hen gaat en dat zij u aanmoedigen omwille van uw situatie in België (notities CGVS 1, p. 27). Later verklaart u echter dat uw zus S.(...) u na het overlijden van uw broer – in juli 2018 (notities CGVS 1, p. 29 + notities CGVS 3, p. 31) - u vertelde dat ze u bedreigden door langs de woning van uw familie te wandelen en te roepen (notities CGVS 1, p. 31). Gevraagd of u daar nog iets anders over gehoord heeft, antwoordt u ontkennend. Nogmaals gevraagd of u later nog iets over de Ambazonia Boys gehoord heeft, spreekt u over iemand die u via facebook met een vals profiel bedreigde. Bij aanvang van uw tweede onderhoud gevraagd of u nog contact gehad heeft met uw familie na afloop van het eerste onderhoud, verklaart u dat u met uw broer U.(...) gesproken heeft en de naam van de man van één van uw zussen gevraagd heeft (notities CGVS 2, p. 3-4). U heeft met U.(...) niet over iets anders gesproken en heeft met niemand anders in Kameroen contact gehad. Bij aanvang van het derde onderhoud gevraagd of u na het tweede onderhoud nog contact gehad heeft met uw familie, verklaart u twee weken voor het onderhoud met uw broer U.(...) gesproken te hebben (notities CGVS 3, p. 3-4). Gevraagd wat er toen gezegd werd, verklaart u dat er gesproken wordt over de familie. U verklaart eveneens dat uw broer u zei dat het heel moeilijk is door de Engelstalige crisis en dat er veel onzekerheid is omdat er geschoten wordt in de omgeving en er op bijna dagelijkse basis gevochten wordt. Gevraagd of uw broer nog iets anders zei, verklaart u dat hij zei dat uw zus De.(...) uw vader in Kumba bezocht heeft en over de veiligheidssituatie in de omgeving. Gevraagd of u met andere familieleden of iemand anders in Kameroen gesproken heeft, antwoordt u telkenmale ontkennend. Later tijdens het derde onderhoud gevraagd naar het laatste wat u vernomen heeft dat betrekking heeft op de Amba Boys, herhaalt u enkele weken voor het onderhoud met uw broer gesproken te hebben (notities CGVS 3, p. 30-31). Gevraagd naar de laatste maal dat u over de Amba Boys en uw eigen situatie hoorde, verklaart u dat uw zus u na de dood van uw broer – in 2018 - gebeld heeft en zei dat u de volgende zal zijn. Uit uw contacten met uw familieleden in Kameroen blijkt niet dat u na 2018 nog bedreigd werd door leden van de Ambazonia afscheidingsbeweging.

De door u neergelegde foto's van uw overleden broer en prints van sociale media kunnen dit niet wijzigen.

U maakt het niet aannemelijk dat u actueel in de negatieve aandacht staat van de Ambazonia afscheidingsbeweging.

U legt trouwens nog meer inconsistente verklaringen af die uw algemene geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat u voor 2012 niet gewoond heeft in Yaoundé, maar op diverse plaatsen in Engelstalig Kameroen (notities CGVS 1, p. 4-5) en dat u in 2012-2013 gedurende een 8-tal maanden in Muntengene verbleef voor u naar Yaoundé ging (notities CGVS 1, p. 8). Er wordt echter opgemerkt dat uw paspoort vermeldt dat uw domicilie – alleszins in 2011 - in Yaoundé was (beschikbaar in groene map in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd verwijst u naar de attesten van het werk (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier) die aantonen dat u in Buea les gaf en niet in Yaoundé (notities CGVS 3, p. 33). U verklaart verder dat u alleen naar Yaoundé gegaan bent nadat u Buea verlaten heeft, maar u heeft daar niet gewoond. De door u neergelegde attesten aangaande uw tewerkstelling in Buea tonen echter niet aan dat uw domicilie niet in Yaoundé was in de periode dat u uw paspoort aangevraagd heeft. Na afloop van het onderhoud ontvangt het CGVS via uw advocaat een schrijven uwentwege waarin u stelt dat het een fout in uw paspoort betreft aangezien Yaoundé de enige

stad in Kameroen is waar paspoorten worden uitgegeven. Uw uitvlucht is echter niet dienstig aangezien het paspoort vermeldt dat uw domicilie in Yaoundé was.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 19 november 2021, beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocuscameroun.criseanglophonesituationsecuritaire20211119.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is

aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Yaoundé vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een universitair diploma behaalde (Verklaring DVZ, vraag 11 + notities CGVS 1, p. 17), dat u als barman gewerkt heeft (notities CGVS 1, p. 17) en als leraar hoger middelbaar van ca 2001 tot 2012 (Verklaring DVZ, vraag 12 + notities CGVS 1, p. 7-12 + p. 14). In België werkte u o.m. in een restaurant en als arbeider bij KatoenNatie en Bose (notities CGVS 2, p. 11-12). Verder spreekt u een beetje Frans (Verklaring betreffende procedure dd. 15/10/2019 + notities CGVS 1, p. 26) en woont uw zus De.(...) sinds 2017 in Panja, Littoral Regio (notities CGVS 1, p. 28). Uw broer U.(...) vertelt u eveneens over uw zus De.(...) (notities CGVS 3, p. 3-4). Bovendien vermeldt uw paspoort dat uw domicilie in 2011 in Yaoundé was (zie supra). Aangaande een eventuele vestiging in het Franstalig landsgedeelte, verklaart u dat Engelstaligen door Franstaligen aangevallen worden en dat zij in steden als Yaoundé en Douala dood in hun huis worden teruggevonden omdat er ook daar geen veiligheid is (notities CGVS 3, p. 32). U maakt uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid echter niet aannemelijk (zie supra), bovendien is uw vrees voor de Ambazonia afscheidingsbeweging niet langer actueel (zie supra). Er kan verder niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u reeds sinds 2014 in Europa verblijft (notities CGVS 1, p. 4-5 + notities CGVS 2, p. 7 + p. 11), u in België diverse jobs heeft uitgeoefend (notities CGVS 2, p. 11-12 + door u neergelegde interimcontracten), een universitair diploma behaalde, uw domicilie volgens uw paspoort in Yaoundé was en u een beetje Frans spreekt. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw zus De.(...) enige problemen heeft in het Franstalig landsgedeelte (notities CGVS 3, p. 3-4 + p. 32).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

U legt een Kameroense identiteitskaart, geboorteakte, universitair diploma, overlijdensakte van uw moeder, twee arbeidscontracten met Tempo-Team neer. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.

Het door u neergelegde attest van de Presbyterian Church m.b.t. uw tewerkstelling in de periode 2000-2012, de foto's en posts op sociale media m.b.t. uw overleden broer, uw paspoort, de attesten van Rainbow House en Balir, de foto's van G.(...), de informatie m.b.t. de situatie van homoseksuelen in Kameroen en foto's van uw aanwezigheid op Prides te Antwerpen en Verviers werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 oktober 2021. Bij aanvang van het derde onderhoud verklaart u dat u enkel de notities van het tweede onderhoud ontvangen heeft (notities CGVS 3, p. 3) en geeft u de opmerkingen op deze notities af aan de interviewer. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 december 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de diverse motieven van de weigeringsbeslissing en besluit dat hij zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig heeft gemaakt.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt aan het verzoekschrift opnieuw een deel van de stukken bij die hij reeds voor het CGVS heeft voorgelegd:

- het internetartikel “*Cameroon: Exposed as gay, 22-year-old student is forced out of university.*” Van 3 september 2021;
- attesten, agenda-items en algemene informatie over en een inschrijvingsformulier van Balir;
- een attest van Rainbow House;
- een universitair diploma;
- foto's van en met zijn partner G.;
- overlijdenscertificaat van R.(...) O.(...);
- een medisch attest m.b.t. littekens;
- foto's van verzoekers aanwezigheid op diverse pride-evenementen;
- informatie omtrent de situatie van LGBT-personen in Kameroen.

Verwerende partij laat op 1 juni 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9) met volgende nieuwe elementen geworden:

- COI Focus “*Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*” van 16 mei 2022 ;
- COI Focus “*Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales aux anglophones de retour dans le pays*” van 16 mei 2022 ;

- Actucameroun, “Des députés américains demandent l’arrêt du rapatriement des camerounais en novembre situation irrégulière aux Etats-Unis” van 11 november 2020 ;
- Panafricanvisions, « US sending over 50 asylum-seeking Cameroonian back home even though whereabouts of 81 previously deported remains unknown » van 11 november 2020 ;
- The Guardian, « US Ice officers ‘used torture to make Africans sign own deportation orders » van 22 oktober 2020
- The Guardian, « US to send asylum seekers home to Cameroon despite ‘death plane’ warnings” van 9 november 2020;
- url-link naar Human Rights Watch, « How Can You Throw Us Back ? » *Asylum Seekers Abused in the US and Deported to Harm in Cameroon*” van februari 2022; .

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig in, hetgeen de geloofwaardigheid en de gegrondheid, minstens de ernst, van zijn asielrelaas aantast;

(ii) er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde homoseksualiteit vermits:

(1) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als homoseksuele man in een homofobe maatschappij heeft geleefd en er zijn homoseksuele geaardheid zou hebben beleefd nu (a) verzoekers verklaringen met betrekking tot het profiel dat hij op een homodatingsite plaatste en dat hij op deze manier andere homoseksuele mannen ontmoette niet aannemelijk overkomen, (b) verzoekers verklaringen over zijn terugkeer naar Kameroen in 2016, in het bijzonder het door hem gestelde gedrag, de doorleefdheid van zijn verklaringen aantast, (c) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn mening over zijn geaardheid toen hij deze ontdekte, (2) verzoeker zijn homoseksuele relaties en betrekkingen in Kameroen niet aannemelijk maakt gelet op de ondoorleefde, ongeloofwaardige en onaannemelijke verklaringen in dit verband, (3) verzoeker zijn eigen heteroseksuele relatie en huwelijk niet aannemelijk maakt zoals hij dat schetst voor het CGVS, (4) verzoeker de omstandigheden waarin zijn familie zijn geaardheid vernam niet aannemelijk schetst;

(iii) verzoeker legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de vervolgingsfeiten die hij zou hebben meegemaakt in Kameroen waardoor (1) hij het niet aannemelijk maakt dat hij op zijn 20^e verjaardag werd aangevallen door zijn geaardheid, (2) verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij samen met C. betrappt werd en door de gendarmerie werd vastgehouden, (3) verzoeker de beweerde problemen met zijn familie omwille van zijn geaardheid niet aannemelijk weet te maken, (4) geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde aanval door N. toen verzoeker samen was met D., (5) verzoeker het niet aannemelijk maakt dat zijn oom hem naar het leven staat, (6) verzoeker zijn vertrek uit Yaoundé niet aannemelijk maakt, waardoor hij de omstandigheden van zijn verblijf aldaar evenmin aannemelijk maakt; hoe dan ook moet worden vastgesteld dat verzoeker slechts melding maakt van een eenmalig incident waarbij hij zou zijn uitgemaakt als “pédé”;

(iv) de attesten en documenten van Balir en Rainbow House die verzoeker voorlegt kunnen slechts aantonen dat hij lid is van deze activiteiten en deelnam aan hun activiteiten. De foto's die werden genomen op de Prides te Antwerpen en Verviers kunnen evenmin iets aan het voorgaande wijzigen. De informatie omtrent homoseksualiteit en een nieuwsartikel over een homoseksuele student in Kameroen hebben geen betrekking op verzoekers persoon en kunnen de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming aldus niet ombuigen;

(v) verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in de negatieve aandacht staat van de Ambazonia afscheidsbeweging na de dood van zijn broer en ontvoering van zijn vader;

(vi) verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Kameroen zijn niet in overeenstemming met de inhoud van zijn paspoort;

(vii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt;

(viii) de overige documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker stelt bij terugkeer naar Kameroen te worden vervolgd omwille van zijn geaardheid. Verder merkt verzoeker op vervolging te vrezen door de *Ambaboys* na de dood van zijn broer en ontvoering van zijn vader.

2.3.4.2. Er dient te worden vastgesteld dat er echter geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid.

2.3.4.2.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt – in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen in het verzoekschrift – dat de *protection officer* gedurende drie uitvoerige onderhouds open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Kameroense samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.3.4.2.2. Verzoekers verklaringen over zijn beleving en ervaring van zijn seksuele geaardheid zijn evenwel oppervlakkig, onaannemelijk en soms zelfs tegenstrijdig.

Over de ontdekking van zijn geaardheid verklaart verzoeker dat hij heel vroeg ontdekte dat hij op jongens of mannen viel omwille van het feit dat: *“In de basisschool speelde ik met meisjes en deed ik meisjesdingen. We speelden samen, man en vrouw, ik wilde dan de jongen als mijn man kiezen i.p.v. een meisje te kiezen. (...) ik deed make-up van mijn moeder op en deed mijn haar. Toen ging ik naar het middelbaar, waar jongens mij op mijn billen sloegen. Ze deden dat steeds. Ik wist dat ik anders was en dat jongens tot mij aangetrokken waren. (...)”* (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20 oktober 2021 (hierna: CGVS II), p. 13; zie ook CGVS d.d. 4 oktober 2021 (hierna: CGVS I), p. 25-26). Later tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker opnieuw dat hij dingen deed zoals een meisje, waarbij hij wederom verwijst naar het *“huwelijk(spel)”* (administratief dossier, CGVS II, p. 17). Dat verzoeker telkens en quasi uitsluitend verwijst naar een huwelijksspel op school om de ontdekking van zijn geaardheid te duiden, komt als weinig doorleefd over. Te meer nu de reactie van zijn moeder in dit verband allerminst als geloofwaardig overkomt. Zo verklaart verzoeker: *“Het was op school, ze waren niet daar. Mijn meisjesgedrag toen was ook normaal voor mijn moeder. Ze dacht er niet verder over na. Bij momenten moedigde ze me thuis ook aan om dingen als een meisje te doen, ze zei dat het meisje dat ze wou hebben dan eindelijk gekomen was”* (administratief dossier, CGVS II, p. 19, eigen onderlijnen), hetgeen allerminst verzoenbaar is met het beeld dat verzoeker schetst over de houding van zijn moeder en familie ten aanzien van zijn geaardheid waarbij zij deze zo spoedig mogelijk in de kiem wilden smoren

(*infra*), noch met de Kameroense context zoals verzoeker deze uiteenzet in zijn verzoekschrift, waarbij homoseksualiteit wettelijk verboden is, de publieke opinie ten aanzien van LGBTQI+ uiterst vijandig is en de kans op discriminatie, gevangenisstraf en foltering erg groot zou zijn wanneer men vermoedt dat een persoon homo is door stereotiepe noties van uiterlijke kenmerken, houding of gedragingen (verzoekschrift, p. 24-25).

Voorts dient vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn mening aangaande zijn geaardheid wijzigen doorheen zijn verklaringen. Waar hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud enerzijds aangeeft dat hij het als iets normaal beschouwde dat hij zich tot jongens aangetrokken voelde, dat hij het zag als een soort verwezenlijking en dat hij er altijd ok met is geweest (administratief dossier, CGVS II, p. 18 en 20), verklaart hij anderzijds dat hij dacht dat het niet normaal was omdat de pastoor ertegen predikte (administratief dossier, CGVS II, p. 21). In dit verband is het bovendien opvallend dat verzoeker enerzijds verklaart dat hij na het prediken door de pastoor begon te denken dat zijn geaardheid niet normaal was, dat het slecht was (administratief dossier, CGVS II, p. 21), maar elders tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans aangeeft dat het prediken van de kerk geen vat op hem had (*ibid.*, p. 14), waarbij hij er net lijkt op aan te sturen dat hij geenszins reflecteerde over zijn geaardheid in het licht van wat er in de kerk gepreekt werd. Dat verzoeker over zijn gevoelsbeleving met betrekking tot zijn geaardheid dermate uiteenlopende verklaringen aflegt, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

In zoverre verzoeker in dit verband in het verzoekschrift verwijst naar de UNHCR “*Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*” van 23 oktober 2012 om te betogen dat de bewustwording van zijn geaardheid kan inhouden dat iemand al lange tijd weet homoseksueel te zijn, doch pas door eigenlijke relaties aan te knopen zich als dusdanig gaat zien en identificeren en de transformatie van de geaardheid “volledig” kan worden door de verandering van sociale en culturele omgeving, dient opnieuw onderlijnd dat het aan verzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is, hetgeen *in casu* op uitvoerige wijze werd gedaan. Verzoeker slaagt er echter niet in om zijn proces van bewustwording, beleving en ontdekking van zijn geaardheid op een geloofwaardige wijze voor te stellen.

2.3.4.2.3. Ook verzoekers verklaringen omtrent zijn relaties als homoseksuele man en contacten met andere homoseksuelen in een homofobe maatschappij zoals Kameroen kunnen niet overtuigen.

Dienaangaande staat in de bestreden beslissing vooreerst op goede gronden te lezen als volgt: “Aangaande uw eerste relatie (of homoseksuele ervaring) met D.(...) (notities CGVS 1, p. 25-26) wordt opgemerkt dat het opmerkelijk is dat jullie niet met elkaar gesproken hebben over jullie geaardheid, niet voor jullie eerste kus, noch na deze eerste kus (notities CGVS 2, p. 13-15). Dit is des te verwonderlijker aangezien jullie naar een christelijke school gingen en dat er in de kerk tegen homoseksualiteit gepreekt werd (notities CGVS 2, p. 13-15), en u wist dat als jullie betrappt werden van school gestuurd zouden worden. Later gevraagd hoe het komt dat D.(...) besloot de eerste stap te zetten en u te kussen, verklaart u o.m. op dat moment “vrouwelijke looks” gehad te hebben (notities CGVS 2, p. 17). Opgemerkt dat het niet verklaart waarom hij u begon te kussen, verklaart u dat hij dat niet uitgelegd heeft, maar denkt u zelf dat het was omdat u knap en nogal meisjesachtig was. Gevraagd waarom u D.(...) niet vroeg waarom hij u kuste, verklaart u dat het de eerste keer was dat een man u kuste en dat u te verlegen was om veel vragen te stellen (notities CGVS 2, p. 18). Gevraagd hoe D.(...) wist dat u wel door hem gekust wilde worden, verklaart u dat hij u eerder al op uw billen sloeg op een ongepaste manier, wat “in die tijd niet normaal was.” Het is opmerkelijk dat D.(...) u zomaar op uw billen zou slaan en kussen zonder dat hij eerder naar uw mening omtrent homoseksualiteit had gepolst, te meer gezien de preken tijdens de misvieringen op school. Uw verklaring dat u D.(...) nooit gevraagd heeft waarop hij zich baseerde om avances te maken, is niet doorleefd aangezien u in een homofobe samenleving zoals de Kameroense dit toch zou willen weten opdat u zichzelf in de toekomst eventueel beter kan beschermen tegen verdenkingen, te meer daar u volgens uw verklaringen ook “vrouwelijker” of “meisjesachtiger” was (notities CGVS 1, p. 25 + notities CGVS 2, p. 17-18 + p. 20) en dat het “niet normaal” was dat hij u op de billen sloeg (notities CGVS 2, p. 14). (...)

Ook uw verklaringen omtrent de start van uw relatie met R.(...) H.(...) komen niet doorleefd over. Eerst en vooral verwondert het uitermate dat R.(...) tijdens de koorrepetities zomaar affectie zou tonen door over uw benen te wrijven of zijn hand op uw schoot te leggen (notities CGVS 1, p. 23 + notities CGVS 2, p. 28-29), te meer daar u uitdrukkelijk verklaart met R.(...) pas over jullie geaardheid gesproken te hebben nadat jullie seksuele betrekkingen begonnen (notities CGVS 2, p. 30-31). Bovendien verklaart u dat “het

onderwerp" bij de eerste ontmoeting niet naar boven kwam. Het is daardoor des te frappanter dat u tijdens uw tweede bezoek bij R.(...) hem onmiddellijk bij het binnenkomen begint te knuffelen en te kussen. Daarenboven is het niet aannemelijk dat u en R.(...) elkaar op straat beginnen te kussen op uw 20e verjaardag (notities CGVS 1, p. 24), zeker wanneer er in de directe omgeving blijkbaar plaatsen waren waar personen zich verborgen konden houden, te meer daar u reeds tijdens uw schoolopleiding wist dat homoseksualiteit in Kameroen niet aanvaard wordt (zie supra). Verder, gevraagd wanneer u vernam dat homoseksualiteit gezien wordt als iets slecht en heel erg, verklaart u dat u in het middelbaar wel wist dat het slecht was omdat de pastoor er tegen preekte (notities CGVS 2, p. 16). Gevraagd wat u er buiten school over hoorde, spreekt u over enkele tieners die geslagen werden toen uzelf 21 jaar oud was. Gevraagd of u voor deze gebeurtenis alleen door de preken op school wist dat het als slecht gezien werd, verwijst u op generlei wijze naar de gebeurtenissen op uw 20e verjaardag. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen over de betrapting met R.(...) H.(...) verder aan. Verder verwondert het dat het nog 9 jaar duurt vooraleer er roddels omtrent de geaardheid van R.(...) opduiken en dat deze enkel en alleen terug te brengen zouden zijn op de feiten die plaats hadden op uw 20e verjaardag in 1996 (notities CGVS 1, p. 24 + notities CGVS 2, p. 33). U maakt uw relatie met R.(...) H.(...) niet aannemelijk.

Aangaande uw contacten met F.(...) kan hetzelfde opgemerkt worden, ook hier zijn de verklaringen omtrent de start van jullie seksuele betrekkingen niet doorleefd. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat hij op een nacht bij u kwam en dat u hem begon aan te raken, waarop hij niet reageerde en u verder ging (notities CGVS 1, p. 16). Tijdens het derde onderhoud gevraagd hoe uw eerste ontmoeting verliep, verklaart u dat u de stap zette door zijn billen aan te raken, waar hij niet op reageerde (notities CGVS 3, p. 29-30). U verklaart verder dat u dan wel gebruik moest maken van zijn lichaam omdat hij niet reageerde. Verder gevraagd hoe u tot die aanrakingen kwam, herhaalt u dat hij niet reageerde op uw aanrakingen en dat hij uw toenadering niet afstootte. Gevraagd of u dit met hem besproken had, antwoordt u ontkennend, want "het was de eerste keer dat hij dat meemaakte." Gevraagd of u het met hem besproken had, blijkt u met F.(...) niet gesproken te hebben over homoseksualiteit voor u hem begon aan te raken. Gevraagd hoe u dan wist of hij er wel ok mee was, verklaart u dat het een "trial-and-error" was, maar dat u die stap gezet heeft en dat u verwachtte dat hij u zou vragen wat u aan het doen was of afstotend te reageren indien hij het niet graag had. Nogmaals gevraagd hoe u er zeker van kon zijn dat hij het ook wou, verwijst u weer op het proberen en missen en dat hij niet reageerde toen u hem aanraakte. Gevraagd of hij u vragen stelde over wat jullie aan het doen waren, verklaart u dat u degene was die vragen stelde, waarna blijkt dat deze gingen over het al dan niet hebben van een vriendin. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen echter aan dat u op voorhand niet trachtte te weten te komen hoe F.(...) stond tegenover homoseksualiteit of seksuele betrekkingen met een andere man. U maakt uw betrekkingen met F.(...) niet aannemelijk."

Met betrekking tot zijn relatie met Da. considereert de commissaris-generaal voorts pertinent: "Aangaande uw relatie met Da.(...) wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u er nooit aan gedacht heeft dat jullie betrapt zouden kunnen worden omdat jullie voorzorgen namen (notities CGVS 3, p. 12), te meer daar u verklaart dat deze voorzorgen een gevolg waren van uw eerdere ervaringen, nl. dat u enkele jaren eerder reeds betrapt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was en toen zelfs door de gendarmen vastgehouden werd (notities CGVS 1, p. 22 + notities CGVS 3, p. 7-8).

(...)

Gevraagd met wie u over uw geaardheid gesproken heeft, noemt u R.(...) H.(...), Dy.(...) en Y.(...) (notities CGVS 2, p. 39). Gevraagd of er nog andere personen zijn met wie u uw geaardheid besproken heeft, noemt u uw familie. Ter bevestiging gevraagd of u het met niemand anders dan deze personen besproken heeft, verklaart u "niemand anders." Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent uw relatie met Da.(...) nog verder aan dat u hem niet benoemd wanneer gevraagd wordt met wie u gesproken heeft over uw geaardheid, te meer daar jullie relatie zo'n 3 jaar duurde (notities CGVS 1, p. 18).

(...)"

Verder wordt in de bestreden beslissing nog terecht gesteld als volgt:

"Ook uw relatie met G.(...) in België kan in vraag gesteld worden. Zoals eerder reeds opgemerkt verklaart u de ene keer dat u G.(...) via een homodatingsite leerde kennen, terwijl u de andere keer verklaart dat u hem via een vriend leerde kennen (zie supra). Het is daarenboven niet aannemelijk dat u de naam van de persoon die jullie aan elkaar introduceerde niet meer zou kennen (notities CGVS 3, p. 19). Verder verklaart u dat G.(...) op 12 september 2019 gestorven is (notities CGVS 1, p. 35-36), dan wel op 13 september 2019 (notities CGVS 3, p. 22). Echter, nazicht van uw facebookprofiel toont aan dat de begrafenis op 10 september reeds volledig gepland was (beschikbaar in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd verklaart u te denken dat u zelf een fout gemaakt heeft over de overlijdensdatum (notities CGVS 3, p. 23). Het is echter niet aannemelijk dat u zich zou vergissen in de overlijdensdatum van uw partner. Verder blijkt u niet aan G.(...) te denken wanneer er gevraagd wordt met wie u uw

geaardheid besproken heeft (notities CGVS 2, p. 39), hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u dit wel deed (notities CGVS 3, p. 19-21).

De door u neergelegde foto's van G.(...) wijzigen deze vaststellingen niet."

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat zijn verklaringen over zijn relaties wel doorleefd en oprecht zijn en dat hij reeds tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij bepaalde zaken vergeten kan zijn omdat het lang geleden is. Verzoeker wijst er in dit verband op dat de "*jongste ervaringen al 10 jaar geleden zijn*" en het dan ook niet verwonderlijk is dat hij soms een detail vergeet. De Raad wijst er in dit verband echter op dat de vastgestelde onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden geen betrekking hebben op details, doch op feiten die rechtstreeks verband houden met de kern van verzoekers vluchtrelaas. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens zijn asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Het tijdsverloop sinds de beweerde feiten vormt op zich evenmin een afdoende verklaring voor verzoekers ongeloofwaardige verklaringen.

In zoverre verzoeker nog wijst op delen van zijn verklaringen die volgens hem wel gelijklopend zijn, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Tevens dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker bepaalde elementen op coherente wijze kon weergeven geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit de ongeloofwaardigheid en onaannemelijkheid van verzoekers verklaringen blijkt. De Raad benadrukt in dit verband dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en/of ongeloofwaardige verklaringen, zoals blijkt uit het voorgaande. Verzoeker toont overigens allerm minst *in concreto* aan dat de coherente elementen waarop hij doelt zwaarder zouden doorwegen dan de onaannemelijkheden, onjuistheden en vaagheden die in de bestreden beslissing op pertinente wijze worden uiteengezet.

Door opnieuw foto's met G. toe te voegen aan het verzoekschrift, slaagt verzoeker er evenmin in om een ander licht te werpen op het voorgaande. Er dient immers te worden vastgesteld dat het enkele feit dat verzoeker op deze foto's zou zijn afgebeeld met G., geenszins aantoon dat zij daadwerkelijk een homoseksuele relatie onderhielden. Bovendien kunnen privéfoto's eenvoudig in scène worden gezet en zijn ze bijgevolg manipuleerbaar in plaats, tijd en ruimte hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert.

2.3.4.2.4. Verzoeker verklaart voorts dat hij een profiel opzette op een homodatingsite en op deze manier andere homoseksuele mannen ontmoette (administratief dossier, CGVS II, p. 34-35 en CGVS *d.d.* 8 december 2021 (hierna: CGVS III), p. 13-14). Opnieuw dient evenwel te worden vastgesteld dat zijn verklaringen niet aannemelijk zijn.

Vooreerst valt verzoekers gebrek aan voorzorgsmaatregelen op met betrekking tot zijn account op de datingwebsite. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen immers dat zijn vriend Da., met wie hij sinds 2009 een relatie zou hebben gehad en wie hij leerde kennen via de website, hem waarschuwde over de gevaren die het plaatsen van een foto op de site met zich konden meebrengen, alsook dat andere personen via diezelfde site reeds in de val waren gelokt (administratief dossier, CGVS II, p. 35; CGVS III, p. 14). Verzoeker verklaart evenwel dat hij een foto van zichzelf plaatste op de datingsite en dat hij op dat ogenblik niet dacht dat het een probleem was (administratief dossier, CGVS II, p. 34-35; CGVS III, p. 13-14). Gevraagd of verzoeker voorzorgen nam wanneer hij zijn online dates ging ontmoeten, verklaart hij geen dergelijke maatregelen te hebben genomen (administratief dossier, CGVS III, p. 14-15). Dat verzoeker op dat ogenblik geen enkele vorm van voorzorg nam of terughoudend was om zijn foto te plaatsen op zijn datingprofiel, is echter niet aannemelijk gelet op de waarschuwingen van Da.. Te meer daar verzoeker verklaart te hebben deelgenomen aan een seminarie omtrent "*hiv-sensibilisering en seksuele minderheden*" waar hij informatie kreeg over onder meer homoseksualiteit en de gevaren en waar hij te horen kreeg dat men heel voorzichtig moest zijn bij het gebruik van onlineplatformen voor homoseksuelen (administratief dossier, CGVS I, p. 15-16), alsook dat verzoeker verklaart dat hij voor het aanmaken van zijn profiel reeds slachtoffer zou zijn geworden van een aanval op straat toen hij R. H. aan het kussen was, hij opgepakt werd door de gendarmerie nadat hij betrapt zou zijn geweest met C. en door zijn familie geslagen zou zijn geweest toen zij geruchten hadden opgevangen van zijn geaardheid (*infra* punt 2.3.4.2.7.). Dit alles noopt ertoe te besluiten dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zonder enige vorm van voorzorgsmaatregelen een profiel plaatste met foto op de datingsite en ook zonder enige maatregelen ontmoetingen aanging met personen vanop die datingwebsite.

Verder dient erop gewezen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de personen die hij via deze datingsite zou hebben leren kennen. Zo verklaart hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat hij Ne. – een vriend die hem later zou verzorgen in Muntengene – via deze site leerde kennen (administratief dossier, CGVS I, p. 9-10), daar waar hij tijdens het derde persoonlijk onderhoud voorhoudt dat hij Ne. ontmoette op een seminarie omtrent “hiv-sensibilisering en seksuele minderheden” (administratief dossier, CGVS III, p. 26). Ook over G., zijn voormalige partner in België, verklaart verzoeker de ene keer dat hij G. leerde kennen op deze datingsite (administratief dossier, CGVS I, p. 35) om later te verklaren hem te hebben leren kennen via een vriend (administratief dossier, CGVS III, p. 19). Verzoekers tegenstrijdige verklaringen over hoe hij deze personen leerde kennen tasten de doorleefdheid van zijn verklaringen aan.

Door in het verzoekschrift te herhalen dat hij “echt” wilde zijn op de website, dat hij ervan uitging dat dit zou kunnen op een homodatingsite, dat hij positieve ervaringen had via de website hetgeen slechts een van de weinige plekken is waar LGBTQ+ elkaar in Kameroen kunnen ontmoeten, en hij zich pas later bewust werd van de gevaren, waarop hij zijn foto wel van zijn profiel verwijderde, volhardt verzoeker in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, uit hij blote beweringen en minimaliseert hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog afbreuk te doen aan de vaststelling dat het door hem gestelde (initieel) gedrag op de datingsite niet aannemelijk is in de door hem geschetste context.

2.3.4.2.5. Verzoeker schetst bovendien een ongeloofwaardig beeld van de heteroseksuele relatie die hij zou hebben onderhouden in Kameroen, hetgeen doet vermoeden dat hij zijn precieze levensomstandigheden aldaar poogt achter te houden. In de bestreden beslissing staat in dit verband pertinent te lezen: *“Bij de indiening van uw visumaanvraag op de Belgische ambassade te Yaoundé op 10 oktober 2012 verklaarde u immers gehuwd te zijn en dat uw echtgenote een kind te verwachten (zie aanvraagformulier + handgeschreven brief, beschikbaar in uw administratieve dossier), zonder dat u aangeeft dat u reeds een dochter heeft – uw dochter is immers geboren in 2009 (Verklaring DVZ, vraag 16). U onderbouwde uw huwelijk met een officieel document (zie uittreksel “casier judiciaire”, beschikbaar in uw administratieve dossier). Voor het CGVS verklaart u echter dat u gehuwd was van juni tot en met december 2010 (notities CGVS 1, p. 18-19), dan wel dat jullie in september 2010 scheidden (notities CGVS 2, p. 25 + “comments on the copy of interview”, doc. 15 in groene map) en dat u uw echtgenote, T.(...), leerde kennen begin 2009 (notities CGVS 2, p. 4). Geconfronteerd met de informatie uit uw visumdossier, verklaart u dat u dit gedaan heeft om uw kansen op een visum te vergroten (notities CGVS 3, p. 33).*

(...)

U verklaart tevens dat u slechts één dochter heeft en dat zij geboren is in het jaar 2009 (Verklaring DVZ, vraag 16 + notities CGVS 1, p. 20), voor uw huwelijk met T.(...) (notities CGVS 2, p. 4). Nazicht van uw facebookprofiel geeft echter aan dat u op 24 augustus 2016 een post plaatste van een foto van uw “eerste” dochter (beschikbaar in uw administratieve dossier), een meisje dat in 2016 duidelijk ouder was dan 7 jaar. Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw relatie en huwelijk met T.(...) niet aannemelijk zoals u dat schetst voor het CGVS.”

Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangaande de naam van de vrouw waarmee hij beweert gehuwd te zijn geweest. Immers, daar waar verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart een korte relatie te hebben gehad met Am. T. – de moeder van zijn dochter – (administratief dossier, ‘verklaring DVZ’, vraag 16), verklaart hij tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het CGVS dat hij gehuwd was met Ny. T. (administratief dossier, CGVS I, p. 18 en CGVS II, p. 4). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of zij nog andere namen heeft, geeft verzoeker aan van niet (administratief dossier, CGVS II, p. 4). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, verklaart verzoeker dat Am. de jongere zus is van T. en dat zij soms ook voor zijn dochter zorgt (administratief dossier, CGVS III, p. 32). Het is evenwel niet aannemelijk dat verzoeker de naam van de zus van zijn vrouw zou noemen wanneer er op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd wordt naar de naam van de moeder van zijn dochter.

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4.2.6. Verder zijn verzoekers verklaringen over wanneer zijn familie op de hoogte zou zijn geraakt van zijn geaardheid inconsistent en slaagt hij er aldus niet in een geloofwaardig beeld te schetsen van de omstandigheden waarin zijn familie zijn geaardheid vernam. Zo geeft hij op de Dienst Vreemdelingenzaken immers aan dat zijn familie voor 2012 niet wist dat hij homoseksueel was

(administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ, vraag 3.5.), terwijl hij tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het CGVS nochtans verklaart dat zijn moeder hem rond Kerst in 2005 confronteerde met de geruchten over zijn geaardheid, waarop zijn moeder en broers hem zouden hebben opgesloten in zijn kamer (administratief dossier, CGVS I, p. 24-25). Verzoeker verklaart in dit verband dat zijn moeder hem zou hebben gevraagd naar een incident uit 1999, waarvan zij op de hoogte zou zijn geraakt via broeder Dan in haar rol binnen de kerkgemeenschap (*ibid.*). Dat verzoekers moeder zes jaar zou wachten om hem aan te spreken over de geruchten, terwijl zij de schande die verzoekers geaardheid met zich meebrengt zo snel mogelijk in de kiem zou hebben willen smoren, komt allerm minst als aannemelijk over. Door in het verzoekschrift opnieuw te benadrukken dat zijn moeder zijn geaardheid verzwegen wilde houden en hem onder druk zette om zich te conformeren naar een "normaal" heteroseksueel leven, slaagt hij er allerm minst in te verklaren waarom zij al die tijd zou hebben nagelaten hem te confronteren met zijn geaardheid. Te meer nu geen geloof kan worden gehecht aan de heteroseksuele relatie zoals verzoeker deze voorstelt doorheen zijn asielpcedure. Zoals hoger reeds werd opgemerkt is het in deze context eveneens opmerkelijk dat verzoekers moeder zijn meisjesgedrag in zijn kindertijd als normaal zou hebben beschouwd en zelfs zou hebben aangemoedigd.

2.3.4.2.7. Zelfs zo geloof zou worden gehecht aan de door verzoekers beweerde homoseksualiteit en relaties in Kameroen – *quod non* – dient vastgesteld dat hij tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over de vervolgingsfeiten waarvan hij slachtoffer zou zijn geworden in Kameroen.

2.3.4.2.7.1. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen:

"Aangaande de gebeurtenis op uw 20e verjaardag werd hierboven reeds opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u en R.(...) H.(...) elkaar op straat beginnen te kussen, zeker wanneer er in de directe omgeving plaatsen zijn waar andere personen zich kunnen verbergen (zie supra). Dit is des te frappanter aangezien u reeds tijdens uw schoolopleiding wist dat homoseksualiteit niet aanvaard wordt in Kameroen. Hieruit blijkt immers een gebrek aan risico-inschatting. Bovendien lijkt u deze gebeurtenis helemaal te vergeten wanneer gevraagd wordt of u voor de leeftijd van 21 jaar alleen wist dat homoseksualiteit "slecht" was door de preken en het verhaal van twee jongens die toen in elkaar geslagen werden. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande deze gebeurtenis grondig aan. Verder verwondert het dat het nog 9 jaar duurt vooraleer er roddels omtrent de geaardheid van R.(...) opduiken en dat deze enkel en alleen terug te brengen zouden zijn op de feiten die plaats hadden op uw 20e verjaardag in 1996. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u op uw 20e verjaardag aangevallen werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen. U maakt het niet aannemelijk dat u op uw 20e verjaardag aangevallen werd omwille van uw geaardheid."

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift hekelt dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het feit dat mensen beïnvloed worden door hun emoties en niet enkel door hun kennis en ervaring, dat hij en R. H. dachten dat ze veilig waren omdat het na 12 uur 's nachts was en de plek erg afgelegen was, zij beiden uitgelaten waren na het uitgaan voor zijn verjaardag en pas later het gevaar beseften en daardoor stringente voorzorgsmaatregelen namen in de toekomst, beperkt hij zich in wezen tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen. De Raad wijst er in dit verband nog op dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motieven en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven. De Raad acht het ook opmerkelijk dat verzoeker wel erg vaak betrappt werd wanneer hij seksuele betrekkingen had met andere mannen door een gebrek aan risico-inschatting, hetgeen verder de geloofwaardigheid ondermijnt dat hij als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals Kameroen zou hebben geleefd en er zijn geaardheid zou hebben beleefd.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog opmerkt dat hij de vraag of hij voor de leeftijd van 21 jaar alleen wist dat homoseksualiteit slecht was door de preken van de pastoor en het verhaal van twee jongens die in elkaar geslagen werden, begrepen had als wat hij hoorde over hoe homoseksualiteit slecht is en niet als peilend naar de ervaringen die hij eventueel zelf al had meegemaakt, dient erop gewezen dat de *protection officer* tijdens het tweede persoonlijk onderhoud in dit verband nog vraagt: *"Voor die gebeurtenis [waarbij twee homo's betrappt werden] had je alleen iets gemerkt van hoe slecht het gezien werd door de preken op school?"* (administratief dossier, CGVS II, p. 16), waarbij wel degelijk wordt gepeild naar alle mogelijke negatieve ervaringen rond zijn geaardheid. Dat verzoeker in deze context op geen enkele wijze refereert aan de problemen die hij zou hebben gekend rond zijn 20^e verjaardag – een jaar eerder – ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid ervan.

2.3.4.2.7.2. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk samen met C. betrappt te zijn geweest en vervolgens voor een dag door de gendarmerie vast te zijn gehouden. Te dezen staat in de bestreden beslissing terecht te lezen:

“U verklaart dat u eveneens in 1999 betrappt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was op diens kamer in zijn ouderlijke woning (notities CGVS 1, p. 22). Het is echter niet aannemelijk dat hij de deur zomaar open zou laten (notities CGVS 3, p. 6-7), te meer daar men nooit kan weten wanneer andere huisgenoten terug thuiskomen. (...) Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u betrappt werd toen u met C.(...) aan het vrijen was (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen.

U verklaart verder dat u door de gendarmerie meegenomen werd en een nacht opgesloten werd toen u met C.(...) betrappt werd (notities CGVS 1, p. 22 + notities CGVS 3, p. 8). In het kader van uw verzoek legt u echter een paspoort neer dat op 4 september 2011 werd uitgegeven (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). U verklaart zelf uw paspoort aangevraagd te hebben (notities CGVS 2, p. 10). Gevraagd of er opmerkingen gemaakt werden of vragen gesteld werden, antwoordt u ontkennend. Bovendien verliet u Kameroen twee maal en reisde u eenmaal terug naar Kameroen, waarbij uw paspoort telkenmale afgestempeld werd door de grensbewaking (zie paspoort in uw administratieve dossier). Het verwondert dat u, nadat u omwille van uw geaardheid door de gendarmerie werd vastgehouden, zonder enige problemen een paspoort kan bekomen en het land kan verlaten en terugkeren naar Kameroen via de luchthaven. Het toont alvast aan dat u in de periode 2011 (aanvraag paspoort) tot 2016 (vertrek uit Kameroen in 2014 (notities CGVS 2, p. 7) en in 2016 (notities CGVS 2, p. 7)) geen vervolging te vrezen had vanwege de Kameroense autoriteiten. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u door de gendarmerie werd meegenomen en vastgehouden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. uw autoriteiten en u nog toevoegingen kon doen.”

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat het voor hem niet duidelijk was of de deur niet goed toe was of wel helemaal dicht en dat de zus van C. ongevraagd binnenkwam. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat verzoeker zowel tijdens zijn eerste, als derde persoonlijk onderhoud aangeeft dat de deur open werd gelaten (administratief dossier, CGVS I, p. 22 en CGVS III, p. 6), hetgeen niet aannemelijk is nu C.’s kamer gelegen was in een familiehuis. Dat C. daarenboven bij verzoeker erop zou hebben aangedrongen om hem in de gezinswoning te ontmoeten, terwijl verzoeker boven een bar woonde waar hij over een eigen kamer beschikte (administratief dossier, CGVS III, p. 7), om vervolgens de deur gewoon open te laten, komt in de Kameroense context allerm minst als geloofwaardig over. Ook verzoekers verklaring als zou er nooit iemand in de kamer van C. binnenkomen zonder te kloppen of het te zeggen, behoudens op die onfortuinlijke dag in 1999 (administratief dossier, CGVS III, p. 7), draagt verder bij aan het onaannemelijk karakter van dit voorgehouden incident.

Verzoeker hekelt verder dat de commissaris-generaal geen COI aanbrengt waaruit blijkt dat een nacht in de cel onherroepelijk problemen met zich meebrengt bij een eventuele latere aanvraag van een paspoort of vertrek uit het land en wijst erop dat er tussen dit voorval van 1999 en zijn aanvraag van een paspoort in 2011 12 jaar tijd zit. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker met deze argumentatie bevestigt dat hij geen problemen kende met de Kameroense autoriteiten omwille van zijn geaardheid in de periode tussen 2011-2016, noch bij zijn vertrek uit zijn land van herkomst, hetgeen de door hem geschetste vrees voor vervolging relativeert.

2.3.4.2.7.3. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar deze nog op goede gronden considereert: *“U verklaart verder dat u rond Kerstmis 2005 door uw familie geslagen en mishandeld werd omdat zij ontdekt hadden dat u homoseksueel bent (notities CGVS 1, p. 24-25). U maakt de omstandigheden waarin uw familie uw geaardheid vernam echter niet aannemelijk zoals u deze schetst (zie supra). Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw familie u sloeg en mishandelde toen u uw geaardheid bekende (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen.”*

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motivering, zodat zij onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.4.2.7.4. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij en Da. betrappt zouden zijn geweest door zijn echtgenote T. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over T., zijn huwelijk en het kind/de kinderen die zij samen zouden hebben (*supra*), dient opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer de betrapting zou hebben plaatsgevonden. Daar waar hij in eerste instantie verklaart dat hij in december 2010 werd betrappt (administratief dossier, CGVS I, p. 19), verklaart hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud dat dit plaatsvond rond september 2010 (CGVS II, p. 25). Ook over de wijze waarop zijn echtgenote op de hoogte zou zijn geraakt van zijn

geaardheid, legt verzoeker inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af, waar dienaangaande in de bestreden beslissing staat te lezen: *“U verklaart tijdens het tweede en derde onderhoud hieromtrent dat Ng.(...) aan uw vrouw vertelde dat u homoseksueel was, waarop uw echtgenote u onverwacht kwam bezoeken (notities CGVS 2, p. 25-26 + notities CGVS 3, p. 12-13). Tijdens het eerste onderhoud verklaarde u echter dat één van de vrienden van uw echtgenote nadat ze jullie betrappt had vroeg of zij dan niet wist dat u homo bent, omdat het in heel Buea verteld wordt (notities CGVS1, p. 19). Gevraagd naar de manier dat Ng.(...) over uw geaardheid had gehoord, verwijst u naar “de situatie tussen u en N.(...)” (notities CGVS 2, p. 26). Echter, hoewel uw echtgenote u in september, dan wel december, 2010 betrapte, had u uw eerste ontmoeting met N.(...) pas in de loop van het daaropvolgende jaar 2011 (notities CGVS 1, p. 34). Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door T.(...) betrappt werd met Da.(...).”*

Opnieuw voert verzoeker geen enkel verweer tegen deze vaststellingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4.2.7.5. Daargelaten de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn gebruik van een homodatingwebsite niet kunnen overtuigen (*supra*), dient opgemerkt dat hij de beweerdde problemen met N., die hem in de val zou hebben gelokt via deze homodatingwebsite (administratief dossier, CGVS I, p. 33-34), geheel onvermeld liet tijdens zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, ‘vragenlijst’ Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.1.-3.8.), hoewel hem eveneens werd gevraagd naar problemen met o.m. medeburgers en hij nog toevoegingen kon doen.

Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen als volgt:

“U verklaart eveneens dat u in 2011 problemen kreeg met de directeur van de school waar u les gaf omdat hij vermoedens had over uw geaardheid (notities CGVS 1, p. 12-14), waarna uw verantwoordelijkheden naast het lesgeven afgenomen werden en er over u geroddeld werd. Bovendien vernamen ook de studenten deze roddels, waardoor zij niet langer les bij u wilden volgen. Het verwondert dan ook dat er nog steeds een grote groep studenten bijlessen willen volgen nadat de roddels over uw geaardheid begonnen. Bovendien legt u voor de DVZ geen verklaringen af waaruit blijkt dat u problemen had op uw werk ten gevolge van uw geaardheid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1-3.8), hoewel u eveneens gevraagd werd naar problemen met o.m. medeburgers en u nog toevoegingen kon doen.

*U verklaart eveneens dat u in april 2012 door N.(...) aangevallen werd toen u met Da.(...) bij u thuis was (notities CGVS 1, p. 32-33). Zoals eerder reeds opgemerkt, maakt u uw relatie met Da.(...) niet aannemelijk (zie *supra*). Het verwondert bovendien dat de mannen die u aanvallen en in elkaar aan het slaan zijn door de regen op de vlucht slaan (notities CGVS 1, p. 32).*

Gevraagd of u met iemand anders dan uw familie gesproken heeft over deze gebeurtenis, verklaart u dat u het met uw broer en Ne.(...) besproken heeft (notities CGVS 3, p. 17). Ter bevestiging gevraagd of u het alleen met uw broer en Ne.(...) besproken heeft, antwoordt u bevestigend. Het is echter niet aannemelijk dat u deze gebeurtenis niet met uw vrienden Dy.(...) en Y.(...) besproken zou hebben, hoewel u wel nog contact heeft met hen en zij u op de hoogte houden over de situatie van homoseksuelen in Kameroen (notities CGVS 1, p. 10-11 + p. 21-22). Bovendien verklaart u ook met A.(...) gesproken te hebben over deze gebeurtenis (notities CGVS 1, p. 9). U legt inconsistente verklaringen af over de personen met wie u gesproken heeft over de aanval van N.(...) bij u thuis.

U verklaart eveneens dat u gedurende 8 maanden in Muntengene bij pastoor E.(...) verbleef nadat u Buea verlaten had en voor u naar Yaoundé ging (notities CGVS 1, p. 8). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat u in de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Kameroen geen vaste verblijfplaats had en zowel Kumba als Yaoundé bij naam noemt (Verklaring DVZ, vraag 10), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS niet dat u in Kumba verbleven heeft (notities CGVS 1, p. 11). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u dat u voor de DVZ wel verklaarde in Kumba verbleven te hebben, “maar niet op dat moment” (notities CGVS 3, p. 32). U kan echter geen aannemelijke reden geven waarom de DVZ noteerde dat u in die periode van 2 jaar in Kumba verbleven heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen nadat u door N.(...) bij u thuis aangevallen werd.

Daarenboven valt het op dat u in juni 2012 nog een attest aangaande uw tewerkstelling weet te bekomen (attest beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Dit prangt des te meer aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de directeur van de onderwijsinstelling waar u werkte wist dat u aangevallen was geweest (notities CGVS 1, p. 33) en hij het u eerder reeds moeilijk maakte om uw werk naar behoren te kunnen uitoefenen (notities CGVS 1, p. 12-14).”

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat de commissaris-generaal zich voor de problemen met de schooldirecteur in 2011 louter en alleen baseert op zijn buikgevoel waar wordt overwogen dat het verwonderlijk is dat er nog studenten bijles bij hem zouden hebben willen volgen. Er dient evenwel opgemerkt dat het in de homofobe Kameroense samenleving, hetgeen verzoeker ook bevestigt in zijn verzoekschrift, niet aannemelijk is dat verzoeker nog zonder problemen in de mogelijkheid zou zijn

geweest om (bij)les te geven aan een grote groep van studenten nadat de roddels over zijn geaardheid zich als een lopend vuurtje verspreid zouden hebben. Met het louter bekritisieren van deze vaststelling, slaagt verzoeker er niet in om deze pertinente overweging te verklaren of te weerleggen.

Waar verzoeker erop wijst dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken erg kort was en hij slechts een beknopte versie van zijn vrees voor vervolging kon geven en hem gevraagd werd wat de directe en laatste aanleiding was voor zijn vertrek, wijst de Raad erop dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas zou hebben vermeld, *quod non in casu*.

2.3.4.2.7.6. Vermits verzoeker de reden voor zijn vertrek uit Yaoundé niet aannemelijk weet te maken – met name de problemen die het gevolg zouden zijn van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid – kan er evenmin geloof worden gehecht aan zijn bewering als zou hij daar zijn uitgemaakt voor “*pédé*” (administratief dossier, CGVS I, p. 35). Hoe dan ook dient erop gewezen dat verzoeker slechts melding maakt van een eenmalige gebeurtenis, dewelke op zich niet als voldoende zwaarwichtig kan worden beschouwd om aanleiding te geven tot een nood aan internationale bescherming.

2.3.4.2.8. Dat verzoeker, gelet op de door hem voorgehouden problemen in Kameroen, in 2016 bovendien zou zijn teruggekeerd naar Kameroen voor een tiental dagen nadat zijn moeder was overleden, ondermijnt voorts de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Zo geeft verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud immers zelf aan dat zijn broer hem vertelde dat hij niet moest terugkeren omdat dit niet gezond voor hem was aangezien zijn oom boos was (administratief dossier, CGVS II, p. 7). Verder gevraagd of verzoeker zich zelf bedenkingen maakte over wat er kon gebeuren als hij de reis zou ondernemen, geeft hij aan te hebben gedacht dat de situatie wel bekoeld zou zijn omdat hij al 2 jaar weg was uit Kameroen en dat er hem niets kon gebeuren (*ibid.*). Opnieuw gevraagd of hij, toen hij nog in België was, dacht dat hij niet in de problemen kon raken omwille van zijn geaardheid, verklaart verzoeker erover te hebben nagedacht maar te hebben besloten discreet te zijn (administratief dossier, CGVS II, p. 7-8). Dit staat echter haaks met verzoekers activiteiten op zijn Facebookprofiel waar meerdere foto's van zijn eigen persoon op een publiek toegankelijke manier geportretteerd staan, alsook waar hij in alle openbaarheid - gedurende de periode vlak na het overlijden van zijn moeder (mei-juni 2016) - informatie over het programma van de begrafenis van zijn moeder, de wake en het ogenblik waarop hij naar Kameroen zou zijn afgereisd plaatst (administratief dossier, map 'Landeninformatie'). Dat verzoeker zou hebben gedacht dat de situatie dermate bekoeld zou zijn dat hij de begrafenis van zijn moeder op een “*discrete manier*” zou kunnen bijwonen zoals hij ook in het verzoekschrift voorhoudt, is verder allerm minst aannemelijk aangezien verzoeker in het verleden meerdere malen het slachtoffer zou zijn geworden van vervolgingen omwille van zijn homoseksuele geaardheid (*supra*). Te meer daar verzoekers broer hem gewaarschuwd had voor de gevaren van zijn komst, alsook daar verzoeker zowel tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud heeft aangegeven te vrezen te worden gedood door zijn oom omdat hij verzoeker de schuld gaf van de dood van zijn moeder (administratief dossier, 'verklaring' DVZ, vraag 3.5. en CGVS I, p. 31). Verzoekers gedragingen in 2016 getuigen dan ook niet van een vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid, hetgeen verder afbreuk doet aan de doorleefdheid van zijn verklaringen aangaande zijn beleving van zijn homoseksualiteit in de homofobe Kameroense context.

Door in het verzoekschrift te benadrukken dat hij het risico inderdaad foutief had ingeschat, doch dat hij een intens sterke band had met zijn moeder en hij zich schuldig voelde omtrent haar dood omdat hij ervan overtuigd is dat haar medische problemen begonnen zijn toen zij ontdekte dat haar zoon homoseksueel was, slaagt verzoeker er geenszins in te verklaren waarom hij de ernstige waarschuwingen van zijn broer in de wind zou hebben geslagen en allerm minst een discreet verblijf zou hebben nagestreefd bij zijn bezoek aan Kameroen na de dood van zijn moeder.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin hij zou zijn teruggekeerd naar Kameroen, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij zijn aangevallen door zijn oom omwille van zijn geaardheid. Ten overvloede dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn interview op Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens het eerste persoonlijk onderhoud melding heeft

gemaakt van het feit dat zijn oom hem daadwerkelijk zou hebben aangevallen (administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ, vraag 3.1-3.8.; CGVS I, p. 31-35). Dit klemde des te meer de verzoeker tijdens deze onderhouden wel aangaf dat zijn oom hem de schuld gaf van de dood van zijn moeder en hij dreigt te worden vermoord.

2.3.4.2.9. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog erop wijst dat UNHCR met betrekking tot LGBTI-dossiers heeft opgemerkt dat een late kennisgeving van de geaardheid en het niet kunnen antwoorden op sommige vragen met betrekking tot "typische" LGBTI-kennis als maatstaf van geloofwaardigheid op een grijze lijst staan, dient erop gewezen dat *in casu* verzoekers vluchtrelaas niet als ongeloofwaardig wordt beschouwd omdat hij zijn geaardheid pas later zou hebben vermeld, dan wel omdat hij niet zou hebben kunnen antwoorden op bepaalde vragen, doch wel omdat zijn verklaringen over zijn geaardheid niet-doorleefd, onaannemelijk en/of ongeloofwaardig zijn, dan wel tegenstrijdigheden en inconsistenties bevatten.

De argumentatie in het verzoekschrift dat lidstaten in LGBTI-dossiers de verzoeker om internationale bescherming de kans moeten geven om te reageren op bepaalde twijfels met betrekking tot de geloofwaardigheid, kan evenmin overtuigen. Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt vooreerst dat verzoeker tijdens deze onderhouden zelf reeds werd geconfronteerd met bepaalde aspecten waarover twijfel bestond en/of werd hij gewezen op tegenstrijdigheden in zijn verklaringen (zie onder meer, administratief dossier, CGVS III, p. 32-34), alsook heeft verzoeker in het kader van de beroepsprocedure de kans gekregen om te reageren op de motieven van de bestreden beslissing en om zijn vluchtmotieven uiteen te zetten. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker er niet in geslaagd is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent zijn geaardheid en bijgevolg de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid te verklaren of te weerleggen.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift hekelt dat de commissaris-generaal geen enkele relevante COI aanhaalt over de situatie van LGBTQ+ in Kameroen, noch over hoe onderzoek moet worden gevoerd naar LGBTQ+-asiel-dossiers en hij verwijst naar EASO "Researching the situation of lesbian, gay, and bisexual persons (LGB) in countries of origin EASO Practical Guides Series" van april 2015 en EASO "COI Research Guide on LGBTIQ (EASO Practical Guide Series)" van november 2021, dient erop gewezen dat deze rapporten tot doel hebben om ondersteuning te bieden bij een onderzoek naar de situatie van LGBTIQ in hun land van herkomst. *In casu* is dit evenwel niet relevant nu uit het voorgaande is gebleken dat, rekening houdend met de individuele omstandigheden van verzoekers verzoek om internationale bescherming, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksualiteit.

2.3.4.3. Verzoeker verklaart voorts niet naar Kameroen te kunnen terugkeren omwille van een vrees voor vervolging door de "Ambaboys", door wie hij bedreigd werd na de dood van zijn broer en ontvoering van zijn vader (administratief dossier, CGVS I, p. 30-31).

De commissaris-generaal overweegt in dit verband evenwel op goede gronden als volgt:

"Uit de contacten met uw familie blijkt echter niet dat u actueel geïdoleerd wordt door de separatistische beweging. Immers, tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat u met uw familie vooral praat over hoe het met hen gaat en dat zij u aanmoedigen omwille van uw situatie in België (notities CGVS 1, p. 27). Later verklaart u echter dat uw zus S.(...) u na het overlijden van uw broer – in juli 2018 (notities CGVS 1, p. 29 + notities CGVS 3, p. 31) - u vertelde dat ze u bedreigden door langs de woning van uw familie te wandelen en te roepen (notities CGVS 1, p. 31). Gevraagd of u daar nog iets anders over gehoord heeft, antwoordt u ontkennend. Nogmaals gevraagd of u later nog iets over de Ambazonia Boys gehoord heeft, spreekt u over iemand die u via facebook met een vals profiel bedreigde. Bij aanvang van uw tweede onderhoud gevraagd of u nog contact gehad heeft met uw familie na afloop van het eerste onderhoud, verklaart u dat u met uw broer U.(...) gesproken heeft en de naam van de man van één van uw zussen gevraagd heeft (notities CGVS 2, p. 3-4). U heeft met U.(...) niet over iets anders gesproken en heeft met niemand anders in Kameroen contact gehad. Bij aanvang van het derde onderhoud gevraagd of u na het tweede onderhoud nog contact gehad heeft met uw familie, verklaart u twee weken voor het onderhoud met uw broer U.(...) gesproken te hebben (notities CGVS 3, p. 3-4). Gevraagd wat er toen gezegd werd, verklaart u dat er gesproken wordt over de familie. U verklaart eveneens dat uw broer u zei dat het heel moeilijk is door de Engelstalige crisis en dat er veel onzekerheid is omdat er geschoten wordt in de omgeving en er op bijna dagelijkse basis gevochten wordt. Gevraagd of uw broer nog iets anders zei, verklaart u dat hij zei dat uw zus De.(...) uw vader in Kumba bezocht heeft en over de veiligheidssituatie in de omgeving. Gevraagd of u met andere familieleden of iemand anders in Kameroen gesproken heeft, antwoordt u telkenmale ontkennend. Later tijdens het derde onderhoud gevraagd naar het laatste wat u

vernomen heeft dat betrekking heeft op de Amba Boys, herhaalt u enkele weken voor het onderhoud met uw broer gesproken te hebben (notities CGVS 3, p. 30-31). Gevraagd naar de laatste maal dat u over de Amba Boys en uw eigen situatie hoorde, verklaart u dat uw zus u na de dood van uw broer – in 2018 - gebeld heeft en zei dat u de volgende zal zijn. Uit uw contacten met uw familieleden in Kameroen blijkt niet dat u na 2018 nog bedreigd werd door leden van de Ambazonia afscheidingsbeweging.

De door u neergelegde foto's van uw overleden broer en prints van sociale media kunnen dit niet wijzigen. U maakt het niet aannemelijk dat u actueel in de negatieve aandacht staat van de Ambazonia afscheidingsbeweging."

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4.4. Dat verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek uit Kameroen bovendien niet overeenstemmen met de inhoud van het door hem voorgelegde paspoort, ondermijnt voorts zijn algemene geloofwaardigheid. Zo dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat hij voor 2012 niet in Yaoundé heeft gewoond, maar op diverse plekken in Engelstalig Kameroen, alsook dat hij in 2012-2013 gedurende een achttal maanden in Muntengene verbleef voor hij naar Yaoundé ging (administratief dossier, CGVS I, p. 4-5 en 8). Nochtans vermeldt verzoekers paspoort, met uitgiftejaar 2011 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 1), dat zijn domicilie in Yaoundé was. Hiermee geconfronteerd verwijst verzoeker naar de attesten van werk die aantonen dat hij in Buea les gaf en niet in Yaoundé (administratief dossier, CGVS III, p. 33). Uit deze attesten blijkt evenwel niet dat verzoekers domicilie niet in Yaoundé was in de periode dat hij zijn paspoort heeft aangevraagd. Dat er een fout in het paspoort moet zijn geslopen aangezien Yaoundé de enige stad in Kameroen is waar paspoorten worden uitgegeven zoals verzoekers advocaat aangeeft in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 15), kan geenszins verduidelijken waarom Yaoundé als domicilie zou worden vermeld op het paspoort zo verzoeker daar niet daadwerkelijk hebben verbleven op dat ogenblik.

2.3.4.5. Voorts wijst de commissaris-generaal terecht op verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming. Zo dient immers vastgesteld dat verzoeker verklaart Kameroen te hebben verlaten in oktober 2014 (administratief dossier, CGVS I, p. 5 en CGVS II, p. 7), hetgeen ook blijkt uit zijn paspoort (administratief dossier, map 'Documenten'), terwijl hij slechts op 25 april 2019 – bijna 5 jaar na zijn aankomst in België – een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker pas een verzoek om internationale bescherming indiende op het ogenblik dat er een dreigend risico was om teruggestuurd te worden naar Kameroen doordat hij zijn studies had afgebroken en hij bijgevolg geen studentenvisum meer bezat, kan allerminst als afdoende verschooning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt dan ook wel degelijk en in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, dit in samenlezing met de overige motieven, de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees.

2.3.4.6. Volledigheidshalve – verzoeker voert immers zelf geen dergelijke vrees aan tijdens zijn verzoek om internationale bescherming – wijst de Raad nog op dat de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9) terecht opmerkt dat uit niets blijkt dat het loutere feit dat verzoeker als afgewezen verzoeker om internationale bescherming (al dan niet gedwongen) zou moeten terugkeren naar Kameroen in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming zou doen ontstaan. In dit verband overweegt het CGVS immers op goede gronden:

"(...) Uit de beschikbare informatie blijkt dat het verlaten van het Kameroens grondgebied zonder geldig paspoort in de Kameroense wetgeving strafbaar is met een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete. In de Kameroense strafwetgeving zijn er eveneens bepalingen te vinden met betrekking tot het vervalsen van documenten, zoals paspoorten en identiteitskaarten, en het gebruik van vervalste documenten. Er bestaat geen bepaling die het indienen van een asielaanvraag bestraft. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Kameroen mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Kameroense (straf)wetgeving, kan op zich evenwel geen vervolging noch reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke

maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande het gebruik van vervalste documenten, mensensmokkel of migratie te handhaven. Bovendien kan een gevangenisstraf van 2 tot 6 maanden en/of een geldboete voor het verlaten van het grondgebied zonder geldig paspoort niet bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing.

In het kader van een terugkeer of een verwijdering vanuit België geven de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) geen informatie door aan ambassades over het feit of de terugkeer al dan niet internationale bescherming heeft aangevraagd. Voorts blijkt dat de Kameroense grenspolitie bij aankomst op het Kameroens grondgebied controles uitvoert aangaande de identiteit, de nationaliteit, het toegangs- en verblijfsrecht en eventueel vragen stellen over het verblijf in het buitenland. Volgens de bronnen houden ook de inlichtingendiensten, de douane en de fytosanitaire diensten controles bij aankomst in de luchthaven. Verschillende bronnen vermelden dat personen die in het kader van een repatriëring terugkeren, opgewacht worden door de luchthavenpolitie en onderworpen worden aan een individueel onderzoek. Een specifieke controle is van toepassing voor gerepatrieerden die geregistreerd staan bij de Kameroense autoriteiten voor politieke activiteiten tegen de staat, het bedreigen van de nationale veiligheid, of die gezocht worden voor criminele daden. Deze personen worden bij aankomst gearresteerd, kunnen vastgehouden worden en voor het gerecht gebracht. Verzoeker heeft echter niet aangetoond in voornoemde situatie te belanden bij terugkeer.

Wat betreft de terugkeer van Engelstalige Kameroeners na een verblijf in België (of Europa), meldt de meerderheid van de bronnen dat er geen verschil is in de behandeling en controles uitgevoerd door de autoriteiten bij aankomst in de luchthaven naargelang de persoon Engelstalig of Franstalig is. Enkel personen met een crimineel verleden of met politieke activiteiten tegen de staat kunnen problemen ondervinden met de autoriteiten bij terugkeer. Een bron preciseert dat personen die een standpunt innemen ten gunste van de separatistische zaak niet per se problemen kennen. Dezelfde bron stelt dat personen die een link hebben met separatistische activisten een routine onderzoek ondergaan, zonder verdere problemen te kennen. Verschillende bronnen zijn het erover eens dat Engelstaligen die wél problemen kennen bij hun terugkeer, personen zijn die ervan verdacht worden een actieve rol te spelen in het conflict, meer bepaald het financieren en/of bevoorraden van separatistische groeperingen. Een verdacht persoon wordt onderworpen aan een vooronderzoek bij aankomst in de luchthaven en kan ter plaatse vastgehouden worden gedurende het onderzoek. Indien de situatie niet opgehelderd wordt en verder onderzoek nodig blijkt, kan de persoon vervolgens aangehouden worden. Eén bron stelt weliswaar dat Engelstaligen onderworpen worden aan een diepgaandere ondervraging en doorzoeking van bagage en documenten. Zij riskeren *représailles* of vasthouding wanneer de verdenkingen niet worden opgeheven gedurende de bevraging. Kortom, behoudens een grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, riskeren Engelstaligen die terugkeren na een verblijf in België of Europa geenszins op systematische basis problemen te kennen bij terugkeer.

Gelet op het voorgaande kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoeker niet zullen viseren bij een terugkeer naar zijn land van nationaliteit. Verzoeker heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Kameroen vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Human Rights Watch (HRW) klaagt in haar rapport van februari 2022 "How Can You Throw Us Back?" *Asylum Seekers Abused in the US and Deported to Harm in Cameroon.*" (<https://reliefweb.int/report/cameroon/how-can-you-throw-us-back-asylum-seekers-abused-usand-deported-harm-cameroon>) ernstige mensenrechtenschendingen en vervolging aan, gepleegd door de Kameroense autoriteiten ten aanzien van Kameroeners die tegen hun wil gedwongen werden teruggestuurd na de afwijzing van hun asielaanvraag in de Verenigde Staten. Het rapport is gebaseerd op interviews afgenomen bij 99 personen, waarvan 39 afgewezen Kameroeners teruggestuurd in 2020 en twee teruggestuurd in 2021 en 2019.

Vooreerst merkt verweerder op geenszins de ernst te minimaliseren van de gedocumenteerde behandelingen in het HRW rapport. Niettemin wijst verweerder op de specificiteit van de omstandigheden en context waarin deze teruggestuurde afgewezen Kameroense asielzoekers zich bevonden en in aanraking kwamen met de autoriteiten van Kameroen.

Het rapport gaat vooreerst hoofdzakelijk over afgewezen asielzoekers die vanuit de Verenigde Staten gedwongen teruggestuurd werden naar Kameroen. De meerderheid van de geïnterviewde personen zijn Engelstaligen (35 Engelstaligen, 2 Franstaligen en 4 van gemengde afkomst) afkomstig uit de regio's Zuidwest (21), Noordwest (15) en de Littoral (5) (p. 27). Er zijn geen getuigenissen opgenomen van verzoekers die teruggestuurd werden vanuit België of een ander Europees land. Het rapport documenteert slechts één geval van een Kameroener teruggestuurd vanuit een Latijns Amerikaans land (p. 30).

HRW heeft 41 gedeporteerden geïnterviewd. 39 afgewezen verzoekers werden gedeporteerd door middel van twee georganiseerde ICE (Immigration and Customs Enforcement) charter vluchten in oktober en

november 2020. Eén geïnterviewde man werd teruggestuurd op een commerciële vlucht in januari 2021 en één man via een gecharterde vlucht in januari of februari 2019 (p. 15). Verweerder benadrukt hier dat de gedocumenteerde personen hoofdzakelijk werden teruggestuurd middels een georganiseerde groepsrepatriëring vanuit de Verenigde Staten, en dit hoofdzakelijk via twee sterk gemediatiseerde vluchten in oktober en november 2020 (zie infra).

Verweerder merkt bovendien op dat de rechten van de gedeporteerden in het kader van hun terugleiding naar hun land van herkomst niet gerespecteerd werden door de Amerikaanse autoriteiten. Verschillende factoren hebben er ook voor gezorgd dat de gedeporteerden op de vluchten in 2020 een verhoogd risico hadden bij terugkeer (p. 30). Zo werd hun terugkeer sterk gemediatiseerd (zie bijlage). Ook negatieve commentaar in de Kameroense pers die de terugkeerders assimileerde met separatisten verhoogde hun risico in belangrijke mate (p. 31). Daarenboven werden de passagiers op de vluchten geïdentificeerd en hadden de Kameroense autoriteiten toegang tot vertrouwelijke informatie over de verzoeken om internationale bescherming. De Verenigde Staten hebben gefaald om de confidentialiteit van hun verzoek om internationale bescherming te garanderen. Sommige slachtoffers getuigden dat Amerikaanse ambtenaren hun bagage hadden gemaakt of hadden geweigerd om hun documenten in verband met hun asielaanvraag te verwijderen uit hun bagage (p. 65-66). Bij sommigen werden ook hun identiteitsdocumenten in beslag genomen bij aankomst in Kameroen en vervangen door een 'laissez passez' om verder te reizen in Kameroen, waarop te lezen viel dat men gedeporteerd werd uit de Verenigde Staten, hetgeen voor bijkomende problemen zorgde (p. 55-56).

Verweerder wijst er vervolgens ook op dat de slachtoffers melding maken van problemen met de Kameroense autoriteiten vóór hun vertrek uit hun land en dat hun verzoek om internationale bescherming slecht behandeld werd door de Amerikaanse autoriteiten. Alle geïnterviewden verklaarden dat ze nooit behoorden tot een gewapende separatistische groep noch dat ze steun boden aan dergelijke groepen, maar wel voor hun vlucht uit Kameroen, en dus voor hun verzoek om internationale bescherming in de V.S., schade ondervonden of vervolgd werden door de veiligheidstroepen van de Kameroense regering. Sommigen hebben ook problemen (kidnapping, bedreigingen, etc.) ondervonden vanwege gewapende separatisten. Volgens HRW is het asielrelaas van de geïnterviewde gedeporteerden geloofwaardig en heeft de Verenigde Staten gefaald in de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming (p. 27-28). Verweerder concludeert hieruit dat de teruggestuurde personen dus potentieel gekend stonden bij de Kameroense autoriteiten voor hun vertrek met als gevolg dat zij in de verhoogde aandacht stonden bij terugkeer.

Verweerder concludeert dat (i) de gedwongen groepsrepatriëring vanuit de V.S. uitgevoerd door de Amerikaanse autoriteiten, (ii) van personen die verklaren reeds voor hun vlucht problemen te hebben gekend met de Kameroense autoriteiten, (iii) dewelke gepaard ging met negatieve media aandacht, (iv) en waarbij hun rechten niet werden gerespecteerd en zij geïdentificeerd werden door de Kameroense autoriteiten, in casu zeer specifieke omstandigheden in het kader van een terugkeer betreffen en geenszins kan worden beschouwd als een standaard procedure bij terugkeer.

Ook uit de bevindingen van het HRW rapport kan bijgevolg geenszins worden afgeleid dat er in hoofde van elke Kameroener, of elke Engelstalige Kameroener, louter en alleen omwille van zijn terugkeer, verblijf in het buitenland en/of verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat."

Verzoeker toont in het verzoekschrift evenmin aan dat, waar, wanneer of onder welke omstandigheden hij zou dreigen te worden geïdentificeerd of vervolgd bij een (al dan niet gedwongen) terugkeer naar Kameroen. Voormelde motivering blijft aldus onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3.4.7. De overige documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Wat betreft de attesten van Balir en Rainbow House en de foto's van verzoeker op de prides in Antwerpen en Verviers (administratief dossier, map 'Documenten'; verzoekschrift) dient opgemerkt dat op zich niet wordt betwist dat verzoeker lid is van deze organisaties en heeft deelgenomen aan hun activiteiten, alsook dat verzoeker aanwezig was op de pride in Antwerpen en in Verviers. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, kan met betrekking tot verzoekers voortgezette activiteiten in het kader van organisaties en activiteiten die zich inzetten voor en/of gericht zijn op LGBTQI+ evenwel slechts worden vastgesteld dat verzoeker dit doet omwille van opportunistische, en dus niet oprechte, redenen.

De door verzoeker voorgelegde informatie omtrent LGBTQI+ in Kameroen en een internetartikel over een homoseksuele student in Kameroen vermogen aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen.

Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Uit het door verzoeker voorgelegde medisch attest blijkt dat er meerdere littekens op zijn lichaam zijn vast te stellen. Nergens blijkt hieruit wat de oorzaak is van deze littekens noch in welke omstandigheden hij deze zou hebben opgelopen, laat staan dat deze littekens het gevolg zouden zijn van een incident waarbij hij aangevallen zou zijn geweest door N. en de zijnen nadat N. hem betrapte met Da. Er dient in dit verband te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Verzoekers Kameroense identiteitskaart, geboorteakte, universitair diploma, overlijdensakte van zijn moeder en arbeidscontracten met *Tempo-Team* tonen slechts zijn identiteit, nationaliteit, scholingsgraad, het overlijden van zijn moeder en zijn tewerkstelling in België aan, dewelke op zich niet worden betwist doch die geen uitstaans vertonen met zijn vluchtmotieven.

2.3.4.8. Tot slot wordt in de bestreden beslissing nog terecht vastgesteld:

“Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 oktober 2021. Bij aanvang van het derde onderhoud verklaart u dat u enkel de notities van het tweede onderhoud ontvangen heeft (notities CGVS 3, p. 3) en geeft u de opmerkingen op deze notities af aan de interviewer. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 december 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.”

2.3.4.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en kan hem bijgevolg niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

2.3.4.10. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De Raad herinnert eraan dat deze wetsbepaling de omzetting vormt van artikel 15, *sub c*, van de Richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de

grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28).

Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest "*Elgafaji*" waar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 39).

De commissaris-generaal overweegt vooreerst op goede gronden als volgt:

"Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire"** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen."

De bestreden beslissing wijst er voorts terecht op dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gesteld als volgt:

"Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn."

Verder wordt in de bestreden beslissing nog terecht gesteld als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Yaoundé vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een universitair diploma behaalde (Verklaring DVZ, vraag 11 + notities CGVS 1, p. 17), dat u als barman gewerkt heeft (notities CGVS 1, p. 17) en als leraar hoger middelbaar van ca 2001 tot 2012 (Verklaring DVZ, vraag 12 + notities CGVS 1, p. 7-12 + p. 14). In België werkte u o.m. in een restaurant en als arbeider bij KatoenNatie en Bose (notities CGVS 2, p. 11-12). Verder spreekt u een beetje Frans (Verklaring betreffende procedure dd. 15/10/2019 + notities CGVS 1, p. 26) en woont uw zus De.(...) sinds 2017 in Panja, Littoral Regio (notities CGVS 1, p. 28). Uw broer U.(...) vertelt u eveneens over uw zus De.(...) (notities CGVS 3, p. 3-4). Bovendien vermeldt uw paspoort dat uw domicilie in 2011 in Yaoundé was (zie supra). Aangaande een eventuele vestiging in het Franstalig landsgedeelte, verklaart u dat Engelstaligen door Franstaligen aangevallen worden en dat zij in steden als Yaoundé en Douala dood in hun huis worden teruggevonden omdat er ook daar geen veiligheid is (notities CGVS 3, p. 32). U maakt uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid echter niet aannemelijk (zie supra), bovendien is uw vrees voor de Ambazonia afscheidingsbeweging niet langer actueel (zie supra). Er kan verder niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u reeds sinds 2014 in Europa verblijft (notities CGVS 1, p. 4-5 + notities CGVS 2, p. 7 + p. 11), u in België diverse jobs heeft uitgeoefend (notities CGVS 2, p. 11-12 + door u neergelegde interimcontracten), een universitair diploma behaalde, uw domicilie volgens uw paspoort in Yaoundé was en u een beetje Frans spreekt. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw zus De.(...) enige problemen heeft in het Franstalig landsgedeelte (notities CGVS 3, p. 3-4 + p. 32).”

Waar verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat de situatie voor terugkeerders en IDP's in Yaoundé problematisch is doordat de stad erg onder druk staat zodat het geen redelijke vestigingsalternatief uitmaakt, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bestaat. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 van het EVRM wordt vereist (EHRM 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T./ Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoeker zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in zijn hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Kameroen zal worden geconfronteerd met een dusdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden dat het voor hem onmogelijk zal zijn om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. Algemene informatie over de toestand waarin sommige teruggekeerde vluchtelingen en intern ontheemden (IDP's) terechtkomen, of algemene informatie over de socio-economische situatie in Yaoundé kan op geen enkele wijze afbreuk doen aan deze vaststelling.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker niet over een netwerk zou beschikken in Yaoundé, dient vooreerst te worden opgemerkt dat zijn zus De. in Franstalig Kameroen gevestigd is (administratief dossier, CGVS III, p. 3-4), alsook dat hij minstens anderhalf jaar in Yaoundé heeft verbleven bij een vriend (CGVS I, p. 5) en er geen geloof kan worden gehecht aan de reden waarom hij daar zou zijn vertrokken (met name zijn geaardheid en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid). Hoe dan ook dient erop gewezen dat verzoeker niet aantoonbaar dat dit loutere gegeven hem concreet zou kunnen belemmeren om zich daar te vestigen. Immers, in zoverre verzoeker nog opmerkt dat hij door zijn langdurig verblijf in het buitenland waarbij hij zijn studie heeft gestaakt in een precare socio-economische situatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Yaoundé, dient te worden opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud nochtans aangeeft dat hij ten tijde van dat onderhoud op 20 oktober 2021 nog geld stuurde naar zijn vader en ook naar zijn dochter voor haar school en andere benodigdheden (administratief dossier, CGVS II, p. 6), waaruit toch enigszins een zekere (al dan niet beperkte) financiële slagkracht blijkt. Verder blijkt verzoeker nog steeds in contact te staan met zijn familie en enkele vrienden (administratief dossier, CGVS I, p. 27 en 30; CGVS III, p. 3-4), heeft hij gedurende anderhalf jaar bij zijn vriend A. in Yaoundé kunnen verblijven en toont hij niet *in concreto* aan dat hij ingeval van een hervestiging in de stad Yaoundé in dermate precare omstandigheden zou terechtkomen dat een hervestiging in deze stad in zijn hoofde niet (langer) redelijk zou kunnen worden geacht (*supra*). Dit geldt des te meer daar

blijkt dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek uit Kameroen, noch over de omstandigheden waarin hij Kameroen verliet, zodat vermoed kan worden dat verzoeker informatie tracht achter te houden.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift erop dat er veel discriminatie heerst ten aanzien van Engelstalige intern ontheemden die naar Yaoundé vluchtten omdat zij ofwel als hulpeloze slachtoffers ofwel als een bedreiging worden gezien waardoor het dagelijkse leven moeilijk wordt. Verzoeker citeert hierbij uit enkele rapporten van EASO en USDOS en verwijst naar enkele (internet)artikels over de Engelstalige crisis in Kameroen. De Raad benadrukt te dezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakte doorheen zijn verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en hij brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Kameroen in het algemeen, Yaoundé in het bijzonder, persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien dient erop gewezen dat hoger reeds werd opgemerkt dat uit het geheel van de beschikbare informatie niet blijkt dat er een systematische vervolging voorligt door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Waar verzoeker nog verwijst naar het feit dat hij als homoseksuel zal worden gezien en/of gepercipieerd, dient te worden onderlijnd dat hoger reeds is komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid of zouden voortvloeien bij een terugkeer naar Kameroen.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in Yaoundé over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing in het verzoekschrift naar landeninformatie met betrekking tot de situatie in Engelstalig Kameroen, is dan ook niet relevant.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS driemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een dossierbehandelaar die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden aangenomen aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

A. DE SMET